

Liahona

Derfor har
vi brug
for Jesus
Kristus,
s. 12

Når tildelt omsorg
kommer fra hjertet,
s. 18

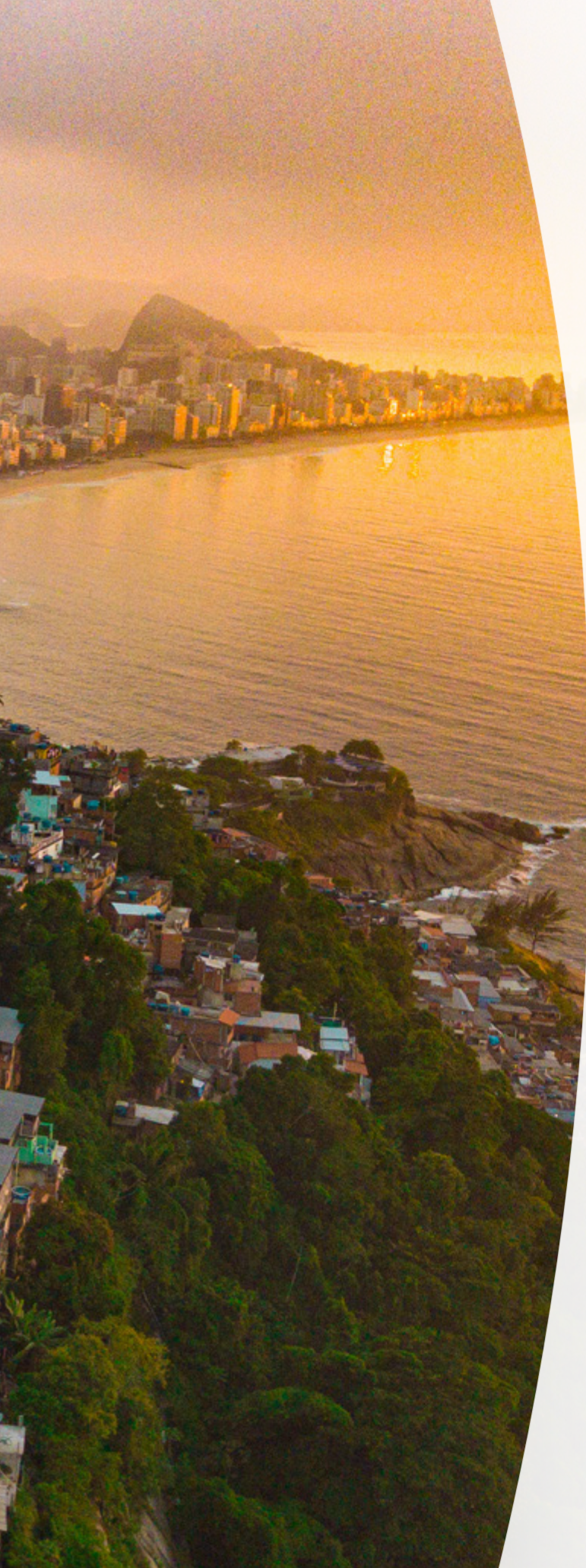
Hvordan Kristus udviste
kærlighed til dem, der følte
sig forkastet, s. 24

Fire veje til Guds
kærligheds gave,
s. 28

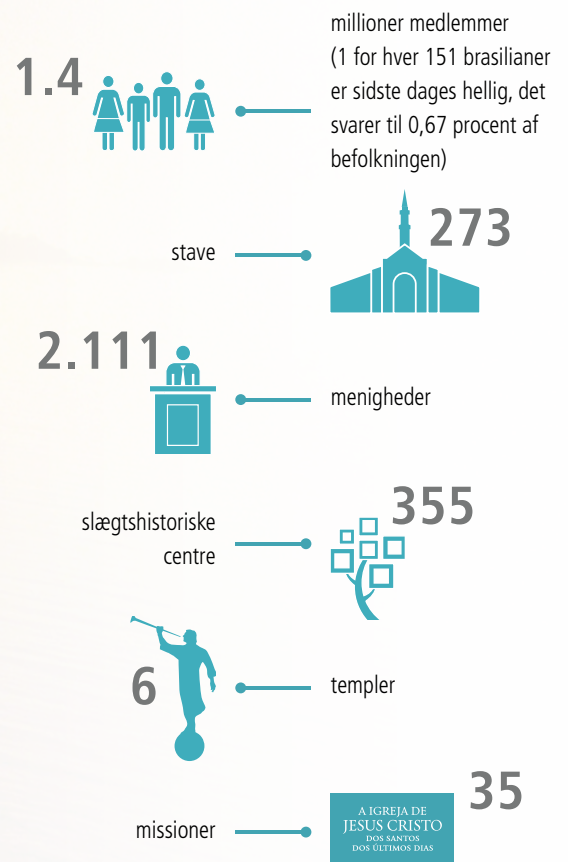
KIRKEN
ER
HER

Rio de Janeiro i **Brasilien**

Rio de Janeiro er bare et af de mange centre for styrke i Kirken i Brasilien. Der bliver snart indviet et tempel i Rio. Her er nogle fakta om Kirken i Brasilien.

- 1929 De første omvendte i Brasilien
- 1966 Den første stav organiseres i São Paulo
- 1978 Templet i São Paulo i Brasilien, det første tempel i Sydamerika, bliver indviet
- 2001 Hjælpeforeningen æres af regeringen

Del Frelserens
lys i julen
8

Omsorg for alle
Ældste Richard Neitzel Holzapfel
18

Derfor har vi brug for Jesus Kristus
Ældste D. Todd Christofferson

12

Modtag gaven
Jakob R. Jones

28

Evangeliet: Et anker i forandringens tid

I 2020 har vi udholdt naturkatastrofer og en verdensomspændende pandemi. Vi har studeret Mormons Bog gennem *Kom og følg mig* med vores brødre og søstre fra nær og fjern. Vi har stået sammen på tværs af kloden i faste og tro.

I en foranderlig verden, har vi et anker for vores sjæl i vor Frelser, Jesus Kristus, og hans gengivne evangelium. Vi håber denne og andre artikler i dette nummer vil hjælpe jer til at føle sand julestemning, Herrens Ånd:

- Ældste D. Todd Christofferson lærer os, hvorfor vi har brug for en Frelser (se s. 12).
- I »Del Frelserens lys i julen«, kommer vi med nogle forslag til, hvordan man drager omsorg i juletiden (se s. 8).
- Jakob Jones skriver om de gaver, vi kan give Herren for indbyde Helligånden i vores liv (se s. 28).
- Tidligere i år godkendte Det Første Præsidentskab udgivelsen af tre nye kirketidsskrifter, begyndende fra næste måned: Et for voksne, et for de unge og et for børn. Disse tidsskrifter bliver tilgængelige på en lang række sprog, og bibringer således evangeliet til sidste dages hellige rundt om i verden. Gennem disse nye tidsskrifter vil vi fortsat høre Herrens røst gennem hans tjenere og være i kontakt med hinanden som medlemmer af en global kirke. (Læs mere på s. 6).

Glædelig jul fra *Liahona*-medarbejderne

Indhold

- 5 I kan oplyse verden** 🕒
- 6 Se frem til tre nye magasiner**
Spændende ændringer på vej i *Liahona* næste år!
- 8 Principper for omsorg**
Del Frelserens lys i julen
Juletid giver os unikke muligheder for at drage omsorg.
- 12 Derfor har vi brug for Jesus Kristus**
Ældste D. Todd Christofferson
Skrud ned for larmen i denne juletid og tænk over Guds Søn.
- 18 Omsorg for alle**
Ældste Richard Neitzel Holzapfel
Sådan drager man omsorg for andre på en naturlig og normal måde.
- 24 Kom tættere på: Elsk som Frelseren gjorde**
Becky og Bennett Borden
Vi kan lære en masse af Frelserens eksempel på at omgå andre.
- 28 Modtag gaven**
Jakob R. Jones
Fire måder at føle Guds kærlighed på – julens virkelige gave.
- 32 Sidste dages hellige røster** 🕒
Hjælper flygtninge og hjemløse i Frankrig; husker besvarede bønner i fængslet; vælger at betale tiende; modtagelse af en trist åndelig bekræftelse.
- 36 Kom og følg mig: Mormons Bog** 📖 🕒
Disse ugentlige artikler kan støtte jeres studium af Mormons Bog denne måned.
- 40 Hvordan taler jeg med mine børn om evangeliet på en hverdagsagtig måde?**
Samtaler om evangeliet behøver hverken at være stive eller formelle.

🕒 Hurtiglæst

📖 Kom og følg mig-støtte

På omslaget
Tilbedelse af Jesusbarnet,
af Matthias Stomer,
Bridgeman Images.

Afsnit

Unge voksne

42

Sociale medier kan skade os, når vi dømmer andre uretfærdigt eller sammenligner os med andre. Lær, hvordan vi kan bruge de **sociale medier til at udøve positiv indflydelse.**

Unge

50

Skuffet, så **velsignet, ved juletid**; flere unge fortæller om de **åndelige gaver**, de har modtaget; kunstigt lys kan bortlede os fra **Kristi lys** og **Moronis oplevelse** lærer os noget om livet.

Børn

Lille Liahona

Læs om **gaver**, som vi både kan give og modtage.

DECEMBER MÅNEDS DIGITALE ARTIKLER

De små velsignelser ved tiende

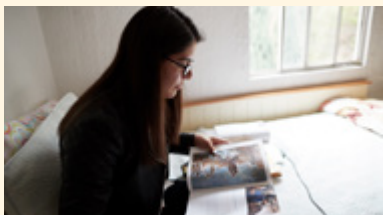
Kimberly Jensen

Mange gange er velsignelserne ved tiende ganske undseelige, men store.

Overvind ensomhed med forbindelse til Kristus

Kylie Parrish

En ung voksen deler sin indsigt i, hvordan fokus på Frelseren hjælper i denne til tider ensomme højtide.

Kæmper I med at få studeret Kom og følg mig på egen hånd? Her følger nogle tips til det nye år

Annelise Gardiner

En ung voksen kommer med forslag til at få mere ud af *Kom og følg mig*, når I studerer på egen hånd.

LÆS MERE

I appen Evangelisk bibliotek eller på liahona.ChurchofJesusChrist.org kan I:

- Finde seneste nummer.
- Se indhold, der kun findes digitalt.
- Søge i tidligere numre.
- Indsende jeres historier og feedback.
- Tegne abonnement eller give et som gave.
- Styrke jeres studium med digitale værktøjer.
- Dele yndlingsartikler og -videoer.
- Hente eller udskrive artikler.
- Lytte til jeres yndlingsartikler.

KONTAKT OS

Send jeres spørgsmål og feedback til liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Indsend jeres historier på liahona.ChurchofJesusChrist.org eller til: *Liahona*, floor 23
50 E North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

DECEMBER 2020, ÅRGANG 169, NR. 12 LIAHONA 16727 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift på dansk

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Vejledere: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Enish C. Dávila

Redaktion: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsons, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret: Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Ammon Harris

Produktionsmedarbejdere:

Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gyi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Prepress: Steven T. Lewis

Trykchef: Joshua T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse:

Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th,
DK-2000 Frederiksberg,
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenytt: Finn Lykkegaard

Distribution:
Jesu Kristi Kirke av Sista Dagars Heliga,
MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås,
Sverige

Abonnementoplysninger
Tegning af abonnement eller
adresseændring kan ske ved henvendelse til
kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail:
rcstockholm@ChurchofJesusChrist.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år
(Grønland DKK 34).

Betalings: Online: store.ChurchofJesusChrist.org eller Danske Bank: 4073-6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.ChurchofJesusChrist.org; med post til *Liahona*, Fl. 23, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; eller med e-mail til liahona@ChurchofJesusChrist.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompass« eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret:

Medmindre andet er angivet må enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse er anført restriktioner. Spørgsmål om ophavsret bør rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT

84150, USA; eller send e-mail til: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For readers in the United States and Canada:

December 2020 Vol. 169 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Danish (ISSN 1522-9165) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 001-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

I KAN OPLYSE VERDEN

Når I fejrer Jesu Kristi fødsel og liv denne måned, er her nogle forslag til, hvordan I kan række ud til andre og dele det lys, han giver i jeres liv.

VIS VIDEOEN KRISTUSBARNET

- Del videoen på de sociale medier.
- Vis den i jeres hjem for venner fra andre trosretninger.
- Vis den for en fremmed i bussen.
- Brug den til en hjemmeaftenslektion.

BESØG DE SYGE OG PLAGEDE

- Lav hygiejnekits.
- Brug tid med de syge.
- Spørg, hvordan I kan hjælpe.
- Doner til velgørenhed.

GIV DEN SULTNE MAD

- Meld jer som frivillige i et folkekøkken.
- Deltag i uddeling af mad.
- Kom med et måltid til nogle.
- Inviter nogle hjem til julemiddag.

TRØST DEN ENSOMME

- Sæt jer ved siden af nogle, der er alene.
- Besøg en, der bor alene.
- Inviter en, der er alene, hjem til jer.
- Få en ny ven

INVITER FOLK MED I KIRKE

- Bed for at vide, hvem I kan invitere.
- Inviter andre med til den særlige julegudstjeneste den 20. december.
- Indbyd personligt og via de sociale medier.
- Inviter venner med til juleaktiviteter.

Se frem til tre nye magasiner

Ændringer i Kirkens tidsskrifter afspejler Kirkens vækst på verdensplan.

Ligesom det himmelske kompas, det er opkaldt efter (se Alma 37:38-45), er hensigten med tidsskriftet *Liahona* at pege sine læsere i retning af vor Frelser, Jesus Kristus. Nu begynder der et nyt kapitel som en del af spændende ændringer for Kirkens publikationer.

Begyndende fra næste måned vil Kirken udgive tre nye tidsskrifter over hele verden: *Liahona* for voksne, *Til styrke for de unge* for de unge og *Lille Liahona* for børn. Afhængig af sproget vil tidsskrifterne komme hver måned eller hver anden måned.

Hvis du allerede abonnerer på *Liahona*, vil dit abonnement automatisk fortsætte næste år i den tid, der er tilbage af dit abonnement. Hvis din familie ønsker at modtage *Lille Liahona* eller *Til styrke for de unge*, kan I tegne abonnement på et lokalt distributionscenter eller på store.ChurchofJesusChrist.org.

Menigheder opfordres til at give et abonnement til nydøbte såvel som til børn og unge, der kommer i kirke uden deres forældre. Tag et kig på disse tidsskriftsartikler og overvej, hvordan de kan være til velsignelse for jer, jeres familie og venner.

**Liahona:
Til voksne**

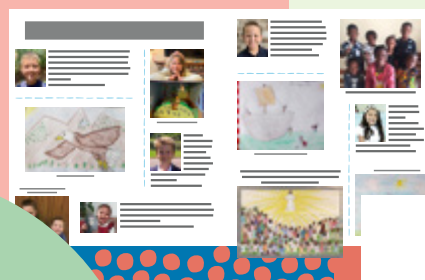
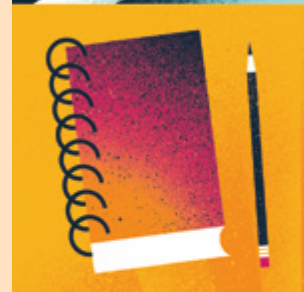
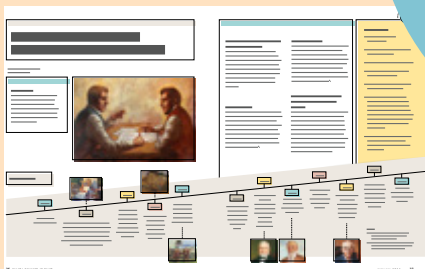
- Budskaber fra Kirkens ledere**
- Trofaste medlemmers erfaringer**
- Artikler, der hjælper med studiet af
Kom og følg mig**
- Evangeliske grundregler for
nye medlemmer**
- Indstik indeholder nyheder og
tikler fra jeres område**

Se på side 50 i dette nummer og lær mere om det nye tidsskrift for unge.

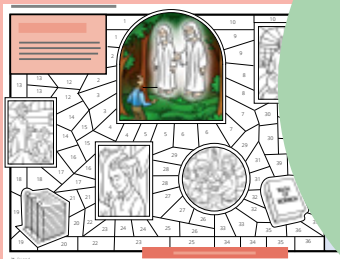
Til styrke for de unge: Til unge

Budskaber fra Kirkens ledere
Hjemmeaftenlektioner med illustrationer
Svar på spørgsmål fra unge
*Artikler om medier, standarder,
venner og andre
relevante emner*

Lille Liahona: For børn

Budskaber fra Kirkens ledere
Aktiviteter for yngre børn
Historier skrevet af børn
*Artikler, der danner
forståelse af evangeliet*
Børnekunst

I kan abonnere på de trykte magasiner
eller give et abonnement som gave
på store.ChurchofJesusChrist.org.
I kan læse tidsskrifter digitalt i appen
Evangelisk bibliotek og på
liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Principper for omsorg

DEL FRELSERENS LYS I JULEN

*Tænk på dem,
I drager omsorg
for. Hvordan
kan I hjælpe
dem til at
komme Kristus
nærmere
denne jul?*

Selvom vi mindes Frelseren, Jesus Kristus, hele året, er julen den højtid, hvor vi fejrer den største gave, der nogensinde er blevet givet: »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn« (Joh 3:16). Når vi drager omsorg i julen, kan vi også give gaver, der hjælper andre til at komme Frelseren nærmere. Det er vidunderligt at tænke på, at vi kan afspejle den gave, som vor himmelske Fader har givet.

Jeg elsker stadig den gave

Susan Hardy fra Californien i USA

Da jeg var 11 år gammel, sagde min søndagsskolelærer, bror Deets, til vores

klasse, at hvis vi kunne lære Trosartiklerne udenad og forklare ham, hvad de betød, så ville han give os vores eget sæt af skrifter.

Bror og søster Deets var et ungt nygift par. Jeg var ikke sikker på, at bror Deets havde råd til at købe en gave til os alle sammen. Men jeg afgjorde, at hvis han tænkte, at trosartiklerne var vigtige nok at lære udenad, så ville jeg tage udfordringen op.

Da jeg havde lært alle 13, gik tiden og jeg glemte alt om løftet.

Da det så blev jul, modtog jeg en pakke med mit navn på. Jeg åbnede den og fandt et sæt skrifter til mig og et vedlagt kort, hvori jeg blev opfordret til at læse dem regelmæssigt. Det var i 1972, og den dag i

dag har jeg stadig de skrifter. De er dyrebare for mig.

Det skyldtes ikke gavens pris, men den venlighed, han viste mig, og det offer han var villig til at yde for mig, der gav mig et dybt ønske om at studere Guds ord. Jeg prøver at følge bror Deets eksempel på at drage omsorg ved at give betydningsfulde gaver til dem omkring mig, i håb om at kunne velsigne andres liv, som han velsignede mit.

En opfordring til at spille en rolle

Richard M. Romney fra Utah i USA

Da de, der planlagde menighedens juleaktivitet, bad mig om at besøge et mindre aktivt medlem og invitere ham til at deltage på programmet, må jeg indrømme, at jeg blev nervøs. Jeg havde kun mødt

Darren en gang før, da han deltog i en tidligere menighedsaktivitet. Han havde et motorcykel pandebånd på. Hans lange hvide hår var samlet i en hestehale, han havde et hvidt fuldskæg og hans arme var dækket af tatoveringer.

Og nu stod jeg med et komitémedlem på Darrens dørtrin og var spændt på, hvad han ville sige. Han bød os indenfor, og vi fortalte, hvorfor vi var der. Han sagde: »Det vil jeg mægtig gerne gøre!«

Han gjorde det forrygende og gav aktiviteten mening for så mange. Kort tid efter blev min omsorgsmakker og jeg bedt om at besøge Darren regelmæssigt. Han virkede altid glad for at se os, og vi havde nogle skønne samtaler. Jeg er taknemmelig for inspirationen til at invitere ham med til at deltage i en menighedsaktivitet, der førte til et værdsat forhold.

DEL JERES OPLEVELSER

Send os jeres erfaringer om drage omsorg for andre eller blive draget omsorg for. Gå ind på liahona.ChurchofJesusChrist.org og klik på »Submit an Article or Feedback«.

Omsorg for andre i julen

Her er nogle ting, I kan gøre for at sikre, at dem, I drager omsorg for, ved, at I tænker på dem, især på denne tid af året.

1. **Sommetider kan et telefonopkald eller en sms udvirke mirakler.** At indlede en samtale med et enkelt: »Hej, hvordan går det?« kan gøre en forskel.
2. **Glæd jer med dem, når de fejrer noget, når det er passende.** Julen kan være en god lejlighed til at lære om den overbevisning, vi har til fælles. Når I deler jeres tro og lytter til andre, åbner I for en større forståelse.
3. **Bed for dem med navns nævnelse.** Bed vor himmelske Fader om, at I må komme i tanke om noget, I kan gøre for at hjælpe dem tættere på hans Søn.
4. **De enkle gaver er ofte dem, vi husker bedst.** Gaver behøver ikke være overdådige for at falde i god jord. En gave af tid, en gave ved at lytte, ved at dele et billede eller et minde – kan alle være gaver fra hjertet.
5. **Giv en gave af vidnesbyrd.** Bed dem om at fortælle jer om deres kærlighed til Frelseren, og tilbyd at fortælle dem om jeres.

Brug Oplys verden til at drage omsorg

I kan bruge Oplys verden-kampagnen som hjælp, når I drager omsorg. Her er nogle forslag, der kan hjælpe jer i gang. (Find mere på ComeuntoChrist.org).

1. **Del videoen Kristusbarnet.** I kan poste den, dele et link eller indbyde andre til at se den med jer.
2. **Inviter andre med til en julegudstjeneste.** Nogle mennesker vil gerne i kirke, men de ved ikke, hvor de skal gå hen. Inviter dem med i kirke.
3. **Tilskynd dem til at give til andre.** De kan donere til Kirkens humanitærtjeneste eller til en lokal velgørenhedsorganisation. Hvis I bor i en by, der har en af Kirkens »Giving Machines«, kan I tage dem med, når I tager hen for at donere. Donationsmaskinerne er en enkel måde at give en gave på, der kan velsigne mennesker over hele verden.
4. **Tilmeld jer daglige tjenestetips.** I kan hjælpe andre med også at melde sig til. Tipsene kan give jer muligheder for at tjene sammen.
5. **Fyld deres hjem med fred.** Lad dem vide, at missionærerne har et særligt julebudskab at give, som vil fylde deres hjerte med håb og kærlighed.
6. **Præsenter dem for Oplys verden.** Vis dem, hvordan de kan finde mere på ComeuntoChrist.org.

Drag omsorg for alle som menighed

Hver menighed har sine behov. Nogle kan nyde godt af at organisere en større aktivitet. Andre menigheder kan have gavn af noget mindre og mere enkelt. De involverede i planlægningen og organiseringen af aktiviteter kan bønsumt overveje, hvordan de bedst imødekommer de forekommende behov.

- Medlemmer fra de tre stave i Paris i Frankrig hjalp med en oplys verden-soiré, der omfattede et talent- og modeshow. De havde fremstillet ting, der kunne gives til flygtninge og hjemløse. (Se »Oplys verden i Paris«, s. 32).
- Charlotte Centrale Stav i North Carolina afholdt et »Jul verden over«-arrangement for hele nabolaget, med en sammenkomst for at fejre Kristus med mad, internationale juleudstillinger, musik, tjenesteprojekter og børn, der spillede krybbespil.
- Medlemmer i Vero Beach Stav i Florida sluttede sig til en fælles erindring om, hvorfor vi fejrer jul. Der blev doneret legetøj til lokale velgørende foreninger. Der var et kor bestående af primarybørn, og mange andre kirker havde stande, hvor de informerede.
- I Jacksonville Sydlige Stav i Florida satte man stykket *Savior of the World* op og viste det for hele nabolaget. ■

TÆTTERE PÅ FRELSEREN

»Når vi i overført betydning nærmer os stalden i Betlehem, »hvor Guds Søn i nattens timer hviler sig på strå«, kan vi bedre forstå Frelseren som en gave fra en venlig og kærlig himmelsk Fader.«

Ældste Dale G. Renlund fra De Tolv Apostles Kvorum, »Så jeg ... kunne drage alle mennesker til mig«, *Liahona*, maj 2016, s. 40.

DERFOR HAR VI BRUG FOR Jesus Kristus

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles Kvorum

Skrud ned for larmen i denne juletid og tænk over Guds Søns forunderlighed og storhed.

Jeg er taknemmelig for, at december foruden jul giver os en mulighed for at tænke over profeten Joseph Smiths liv og livsværk, da han havde fødselsdag den 23. december. Det er svært helt at forstå, hvad han opnåede som redskab i Herrens hænder konstant omringet af modstand, forfølgelse og udfordringer. På et kommende tidspunkt vil vi se profeten Joseph blive hædret som den værdige foregangsmand i denne store og sidste uddeling – den ene uddeling, der skal lykkes selvom alle tidligere uddelinger er endt i frafald.

Jeg formoder ikke, at der i denne uddeling er nogen, der i større grad har lært at frygte Gud mere end mennesker, end den profet (se L&P 3:7-8). Herren fordrede meget svære ting af Joseph. Det efterkom han, og det nyder vi alle godt af.

Oversættelsen og udgivelsen af Mormons Bog var en lysende bedrift, og den er fundamental for Herrens sags succes i denne sidste uddeling. Gennem Mormons Bog og de syner og åbenbaringer, Joseph modtog, har han for den moderne æra åbenbart Jesu Kristi sande karakter, som Guds Enbårne Søn og menneskehedens Forløser.

I denne tid mindes vi især profetens personlige forhold til Frelseren, og »det vidnesbyrd, det seneste af dem alle, som [han gav] om ham: At han lever!« (L&P 76:22). Josephs vidnesbyrd om den levende Kristus minder mig om en udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008): »Der ville ikke være nogen jul, hvis der ikke havde været nogen påske. Jesusbarnet fra Betlehem ville blot være et barn som alle andre, hvis det ikke havde været for den forløsende Kristus i Getsemane have og på Golgata og opstandelsens triumferende realitet.«¹

Hvorfor har vi brug for Jesus Kristus?

For et stykke tid siden, spurgte en person, der havde været medlem af Kirken i mange år mig: »Hvorfor har jeg brug for Jesus Kristus? Jeg holder buddene, jeg er

*Motiveret af kærlighed skabte
vor himmelske Fader nåde,
ved at tilbyde sin Enbårne
Søn som sonoffer for vores synd.*

et godt menneske. Hvorfor har jeg brug for en Frelser?« Jeg må sige, at denne persons mangel på forståelse af denne helt basale del af vores lære, dette afgørende element i frelsesplanen, gjorde mig helt paf.

»Tja, til at begynde med,« svarede jeg, »er der den lille detalje døden. Jeg formoder, at du ikke ønsker, at døden bliver dit endeligt, og uden Jesus Kristus ville der ikke være nogen opstandelse.«

Jeg talte om andre ting som det behov, at selv de bedste mennesker har brug for den tilgivelse og renselse, der kun er mulig gennem Frelserens forsonende nåde.

På et andet niveau kan spørgsmålet dog være: »Kan Gud ikke gøre, hvad som helst han ønsker og frelse os, bare fordi han elsker os og uden behov for en Frelser?« Når man formulerer det på den måde, er der en del mennesker i dagens verden, som kunne stille det spørgsmål. De

tror på Gud og en form for liv efter døden, men de formoder, at fordi Gud elsker os, betyder det ikke så meget, hvad vi gør eller ikke gør, han ordner bare det hele.

Denne filosofi har ældgamle rødder. Tag for eksempel Nehor, der »vidnede ... for folket om, at hele menneskeslægten ville blive frelst på den yderste dag, og at de ikke behøvede at frygte eller bæve, men at de kunne løfte hovedet og fryde sig, for Herren havde skabt alle mennesker og havde også forløst alle mennesker; og til sidst ville alle mennesker få evigt liv« (Alma 1:4).

I hører i Nehors lære ekko af en tilgang

til frelse, som Lucifer, en »strålende morgenstjerne« – den mest tragiske skikkelse også havde (Es 14:12; se også L&P 76:25-27).

Som Gud engang forklarede, er Lucifer »den samme, som har været til fra begyndelsen, og han trådte frem for mig og sagde: Se, her er jeg, send mig, jeg vil være din søn, og jeg vil forløse hele menneskeheden, så ikke en eneste sjæl skal fortabes, og jeg vil visselig gøre det; giv mig derfor din ære.

Men se, min elskede Søn, som var min elskede og udvalgte fra begyndelsen, sagde til mig: Fader, din vilje ske, og æren være din for evigt« (Moses 4:1-2).

Dette handler ikke blot om, at Jesus støttede Faderens plan og Lucifer, der fremlagde et lille ændringsforslag. Lucifers forslag ville have ødelagt planen ved at fjerne vores mulighed for at handle selvstændigt. Lucifers plan var grundlagt på tvang, hvor han ville gøre alle andre af Guds sønner og døtre til sine dukker. Som Faderen opsummerede det:

»Derfor, fordi Satan satte sig op mod mig og stræbte efter at tilintetgøre menneskets handlefrihed, som jeg, Gud Herren, havde givet det, og også fordi jeg skulle give ham min egen magt, foranledigede jeg ved min Enbørnes magt, at han skulle styrtes ned.

Og han blev Satan, ja, Djævelen, faderen til alle løgne, så han kunne bedrage og forblinde mennesker og føre dem fangne efter sin vilje, ja, så mange, som ikke vil lytte til *min* røst« (Moses 4:3-4; fremhævelse tilføjet).

Derimod giver Faderens måde os en afgørende erfaring med jordelivet. Med »erfaring med jordelivet« mener jeg, at vi kan vælge vores kurs, så vi kan »smage[] det bitre, så [vi] kan lære at skønne på det gode« (Moses 6:55), lære, omvende og udvikle os og blive

væsener, der i stand til at handle selv frem for bare at »være genstand for handling« (2 Ne 2:13), og i sidste ende overvinde ondt og vise vores ønske om og evne til at efterleve en celestial lov.

Det kræver en kundskab om godt og ondt fra vores side, med evne og mulighed for at vælge mellem de to ting. Og det kræver ansvarlighed for trufne valg – ellers bliver det ikke virkelige valg. Valg kræver til gengæld lov, eller et forudsigeligt udkomme. Vi må være i stand til ved en bestemt handling eller valg at forårsage et bestemt udkomme eller resultat – og med det modsatte valg skabe det modsatte udkomme. Hvis handlinger ikke har bestemte følger, så har man ingen kontrol over udkommet, og valget bliver meningsløst.

Lov og retfærdighed

Ved at bruge *retfærdighed* som synonym for *lov* siger Alma: »Retfærdighedens værk [loven i funktion] [kan] ikke blive tilintetgjort; hvis så var, ville Gud ophøre med at være Gud« (Alma 42:13). Det er Guds fuldkomne forståelse og brug af loven – eller med andre ord, hans retfærdighed – der giver ham al hans magt. Vi har brug for Guds retfærdighed, et system af fastlagte og uforanderlige love, som han selv lever efter og bruger, så vi kan få og udøve handlefrihed.² Den retfærdighed er grundlaget for vores frihed til at handle, og det er den eneste vej til ultimativ glæde.

Herren siger: »Det, der bliver styret ved lov, bliver bevaret ved lov og bliver fuldkommengjort og helliggjort ved denne« (L&P 88:34). Men vi må indrømme, at ingen af os altid har været ufejlbarligt »styret ved lov.« Og vi kan ikke rigtigt regne med, at loven eller retfærdighed beskytter og fuldkommengør os, når vi har brudt loven (se 2 Ne

2:5). Så vor himmelske Fader, der er retfærdig og motiveret af kærlighed, skabte nåde. Det gjorde han ved at give sin Enbårne Søn som sonoffer for vores synd, et [ophøjet] væsen, der med sin forsoning, kunne stille retfærdigheden tilfreds, stille os oprettet over for loven, så at den igen kunne støtte og bevare os, og ikke fordømme. Alma forklarer:

»Og se, barmhjertighedens plan kunne ikke blive bragt til at virke, medmindre der blev foretaget en forsoning; derfor soner Gud selv for verdens synder for at bringe barmhjertighedens plan til at virke og tilfredsstille retfærdighedens krav, så Gud kan være en fuldkommen og retfærdig Gud og også en barmhjertig Gud ...

Men der er givet en lov og knyttet en straf [eller konsekvens] dertil og givet en omvendelse, hvilken omvendelse barmhjertigheden gør krav på, ellers gør retfærdigheden krav på skabningen og fuldbyrder loven, og loven tildeler straffen; hvis det ikke var således, ville retfærdighedens værk blive tilintetgjort, og Gud ville ophøre med at være Gud.

Men Gud ophører ikke med at være Gud, og barmhjertigheden gør krav på den angrende, og barmhjertigheden kommer på grund af forsoningen« (Alma 42:15, 22-23).

De angrende er selvfølgelig dem, der tager ansvar og accepterer hans barmhjertighed ved at omvende sig.³ Eller med andre ord er

omvendelse det, vi gør, for at opnå tilgivelsens nådige gave, som en retfærdig Fader i himlen kan tilbyde os, fordi hans elskede Søn sonede for vores synder.

Jesu Kristi forsoning

På grund af Jesu Kristi forsoning kan vi komme os over dårlige valg. På grund af Jesu Kristi forsoning vil der blive rådet bod på virkningen af andres synder på os og enhver anden uretfærdighed. For at blive gjort hele, for at blive gjort hellige, har vi brug for en Frelser. Så svaret på vores spørgsmål er: »Nej, Gud kan ikke bare handle på enhver måde, det passer ham, for

at redde en person. Han kan ikke være vilkårlig og samtidig retfærdig. Og hvis han ikke er retfærdig, er han ikke Gud.« Derfor kan frelse og ophøjelse kun opnås på en måde, der opretholder og følger uforanderlig lov, eller retfærdighed. Og

takket være Gud, fordi han har opretholdt retfærdigheden ved at give os en Frelser.

Lad det være sagt, at ved det store førjordiske råd, meldte Lucifer sig ikke frivilligt til at være vores frelser. Han var ikke interesseret i at lide eller dø eller udgyde en dråbe blod for os. Han stræbte ikke efter at blive selve legemliggørelsen af retfærdighed, men efter at blive en lov i sig selv.⁴ Det er min opfattelse, at han ved at sige til Faderen: »Giv mig derfor din ære« (Moses 4:1), reelt sagde: »Giv mig din ret til at herske,« i den hensigt at udøve den kraft lunefuldt. Den lov ville blive det, han sagde, at den var på ethvert givent tidspunkt.

På den måde kunne ingen handle på eget initiativ. Lucifer ville være overhovedet, og ingen andre ville kunne gøre fremskridt.

Jesus forstod derimod, at både uforanderlig retfærdighed og nåde var påkrævet, for at hans brødre og søstre kunne udvikle sig. Ligesom med Faderen forsøgte han ikke at tvinge og dominere os, men at gøre os frie og opløfte os, så vi kan blive »hævet over alt« og få »al magt« med Faderen (L&P 132:20).

Hvor bør vi dog fryde os over, at denne Førstefødte Søn i ånden, var villig

*Den Førstefødte Søn i ånden
var villig til at blive den
Enbårne Søn i kødet, til at
lide og dø for at forløse os.*

til at blive den Enbårne Søn i kødet, til at lide ufatteligt og dø på forsmædelig vis for at forløse os. Han forener retfærdighed og nåde til fuldkommenhed. Han redder os fra – ikke i, men fra – vores synder (se Hel 5:10–11; se også Matt 1:21).

Og han forløser os også fra faldet, fra åndelig og fysisk død. Han åbner døren for udødelighed og evigt liv. Det ville være umuligt at måle dybden af hans kærlighed. »Det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar ...

Han blev gennemboet for vore overtrædelser og knust for vore synder. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt« (Es 53:4-5).

Æret være Gud

Som julen nærmer sig, ved jeg, at nogle måske bekymrer sig og andre måske nærer en angst for fremtiden. Der er måske en masse støj i jeres liv, mere eller mindre konstant opmærksomhed på, hvad der sker online uden pausetid, uden tid til at være stille og tænke og grunde over, uden tid til at se ind i sig selv og afgøre, om man er, hvor man burde være. I kan være påvirket af urealistiske forventninger, så som at »perfektion bør ske på en studs« eller at »uforstyrret lykke og succes bør være normen i livet.«

Jeg håber, at I vil lægge de fejlslutninger til side, skrue ned for larmen og i denne juletid tage jer tid, mindst en time eller mere – til at tænke over »Guds Søns storhed og majestæt.«⁵ Lad det være en tid til bekræftelse og fornyelse for jer.

En anden gang ved juletid skrev jeg dette budskab:

»Når vi taler om Jesu Kristi fødsel, tænker vi over, hvad der fulgte. Hans fødsel var uendelig væsentlig på grund af alle de ting, han skulle opleve og lide, så han kunne komme os til undsætning – alt dette kulminerede i hans korsfæstelse og opstandelse (se Alma 7:11-12) ...

[Men] jeg [synes] dog [også], at denne tid passende kan bruges til at tænke over barnet i krybben. Lad jer ikke overvælde eller optage af det, som skal komme; tænk blot på det lille barn ... Tag jer et roligt og fredeligt øjeblik til at tænke over, hvordan hans liv begyndte – det var kulminationen på himmelsk profeti, men den jordiske begyndelse for ham.

Tag jer tid til at slappe af, være fredfyldte og se det lille barn for jer. Lad jer ikke bekymre ... af det, som [kan] ske i hans liv eller jeres. Tænk i stedet på det måske fredeligste øjeblik i verdens historie – da hele himlen frydede sig og budskabet lød: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!« (Luk 2:14).⁶ ■

Fra en tale, »Et budskab ved juletid«, der blev holdt på Brigham Young University den 12. december 2017.

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 322.
2. »Og hvert rige har fået en lov; og til hver lov er der også knyttet visse begrænsninger og betingelser. Ingen væsener, som ikke opfylder disse betingelser, bliver retfærdiggjort« (L&P 88:38-39). Gud retter sig efter sig og handler efter loven i det højeste rige. Der »fatter [han] alting, og alting er foran ham, og alting er omkring ham; og han er over alting og i alting og er gennem alting og omslutter alting; og alting er ved ham og af ham, nemlig Gud, for evigt og altid« (L&P 88:41).
3. »Ja, og så ofte som mit folk omvender sig, vil jeg tilgive dem deres overtrædelser imod mig« (Mosi 26:30).
4. De, der følger Satan, forfølger det samme mål, men som Herren erklærede: »Det, som bryder en lov og ikke overholder loven, men forsøger at blive en lov i sig selv og vælger at forblive i synd og helt forbliver i synd, kan ikke blive helliggjort ved lov, ej heller ved barmhjertighed, retfærdighed eller dom. Derfor må de forblive tilsølede« (L&P 88:35).
5. *Lærdomme: Gordon B. Hinckley*, s. 323.
6. D. Todd Christofferson, »Fred være med jer«, *Liahona*, dec. 2015, s. 36.

**Ældste Richard
Neitzel Holzapfel**

Områdehalvfjerds-
ser, Utahområdet

Omsorg FOR ALLE

Som en del af vores indsats for at drage omsorg på en helligere og mere ophøjet måde, er Kirkens ledere begyndt at omtale medlemsmissionering som omsorg for alle »uanset om deres navn er på jeres liste over dem, I skal drage omsorg for eller ej.«¹ Denne mere storartede måde er en ændret tankegang – en forbedret tilgang, der kan ændre alt omkring, hvorfor og hvordan vi drager omsorg for hinanden.

Ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Fortæl på de måder, der nu falder jer naturligt og normalt, folk om, hvorfor Jesus Kristus og hans kirke er vigtige for jer. Indbyd dem: *«Kom og se.»* Tilskynd dem så til at *komme og hjælpe*. Der er utallige muligheder for folk for at hjælpe i vores kirke.

Bed ikke blot om, at missionærerne må finde de udvalgte. Bed dagligt af hele jeres hjerte om, at I må finde dem, der vil *komme og se, komme og hjælpe og komme og blive*«. ²

Hvordan
kan ældste
Uchtdorfs
opfordring
til at drage
omsorg på en
naturlig og
normal måde
ændre det at
dele evangeliet
for jer?

At drage omsorg handler om at blive en mere hengiven og dybere omvendt tilhænger af Jesus Kristus og have samme hjerte og medfølelse som Frelseren. Herren har opfordret os til at blive bedre til at drage omsorg for andre af kærlighed på en naturlig og normal måde. Det handler ikke om at *udføre* omsorg. Det handler om at *blive* omsorgsfuld som Jesus Kristus.

At lære at drage omsorg for den (anviste) ene

Vi er stadig ved at lære, hvordan vi bliver omsorgsbrødre og -søstre. En ændring som denne kan tage tid, og vi vil højst sandsynligt begå fejl. Efter min mening er en af de fejl blot at afvise omsorgsopgaven som et »kunstigt« eller »påtaget« venskab – som noget unormalt eller unaturligt. Men Herren giver os specifikke opgaver som omsorgsbrødre og -søstre. På den måde sikrer han, at ingen lades ude.

Når der sker naturkatastrofer i USA, så mobiliserer organisationerne Røde Kors og Nationalgarden deres frivillige og tildeler dem specifikke områder for at opnå maksimal dækning. At modtage en opgave gør ikke den frivilliges gave af tid og kærlighed mindre frivillig. Ingen, der selv har oplevet en katastrofe, synes at stille spørgsmål ved de opgavetildelinger. Modtagerne er taknemmelige for, at der kommer nogle og hjælper!

Når vi bliver Jesu Kristi disciple, må vi ligesom de frivillige i Nationalgarden eller Røde Kors, frivilligt lade os

Omsorg for alle kræver et villigt hjerte og øjne, der ser dem omkring os – de mennesker, som Herren lader krydse vores vej.

mobilisere til at udføre specifikke opgaver for at hjælpe andre.

De opgaver giver os muligheder for at lære og udvikle vores evner til at drage omsorg, det sker ofte gennem vores nederlag. Men snart bliver det at drage omsorg en naturlig del af os – akkurat som vi har lært at gå, tale, cykle, spille på et instrument eller en sport.

Hvad vil det sige at drage omsorg for alle på en naturlig og normal måde«?

Vores individuelle opgave med at drage omsorg forbereder os på at drage omsorg for alle på en normal og naturlig måde. Omsorg for alle kræver et villigt hjerte og øjne, der ser dem omkring os – de mennesker, som Herren lader krydse vores vej. Omsorg på den måde kan være noget så enkelt som at invitere dem – på naturlig og normal måde – til at »komme og se« eller »komme og hjælpe.«

Frelseren viste eksemplet. Da Jesus viste sig for folket ved templet i Overflod, sagde han til dem: »Men nu drager jeg til Faderen og også hen for at vise mig for Israels tabte stammer« (3 Ne 17:4).

Ligesom os havde Frelseren et sted, han skulle til. Historien fortsætter:

»Og det skete, at da Jesus havde talt således, kastede han igen blikket omkring på mængden og så, at de var rørt til tårer og så vedholdende på ham, som om de ville bede ham om at blive lidt længere hos sig.

Og han sagde til dem: Se, *mit indre er fyldt*

af medfølelse for jer« (3 Ne 17:5-6; fremhævelse tilføjet).³

Selvom han havde planlagt at tage videre til et andet sted, havde Frelseren øjne til at se og hjerte til at føle, så han blev for at drage omsorg for folket.

»Har I nogen blandt jer, som er syge? Bring dem herhen. Har I nogen, der er lamme eller blinde eller halte eller vanføre eller spedalske, eller som er krøblinger, eller som er døve, eller som er plaget på anden måde? Bring dem herhen, og jeg vil helbrede dem, for jeg har medfølelse med jer; mit indre er fyldt af barmhjertighed« (3 Ne 17:7).

Når man kender Frelseren, som vi gør, ved vi, at det var naturligt for ham at tage sig tid til at helbrede den syge, inden han tog videre til sin næste aftale. At drage omsorg for alle på en normal og naturlig måde kan for os måske bare være at invitere andre med til noget, vi allerede har planlagt at gøre eller med til en begivenhed, vi allerede har tænkt os at tage til.

Hvis I tager et selvhjulpenhedskursus, så inviter jeres nabo med. Hvis I skal til en menighedsaktivitet, så inviter jeres kollega med. Hvis I allerede studerer skrifterne sammen som familie eller holder hjemmeaften, så inviter jeres venner med. Det er det, som »kom og se« betyder. Det kræver ikke, at vi presser endnu en aktivitet ind i vores fyldte kalender. Og nogle gange, hvor et personligt besøg ikke er muligt, kan omsorgsbesøg ske med en sms, e-mail eller telefonopringning.

Betroet at drage omsorg

Da præsident M. Russell Ballard indsatte mig som ny stavspræsident for Provo UV

Første Stav i Utah, gav han mig en enkel og specifik opgave: »Tag ud og besøg dine ledere og medlemmer i deres hjem.« Det var det, han gav mig ikke anden vejledning eller andre opgaver.

Vi koordinerede med vores biskopper, og vi begyndte om tirsdagen, to dage efter vores stavskonference. Da vi prøvede at drage omsorg i vores stav, begik vi fejl, missede nogle muligheder, og jeg tænkte oftere: »Det kunne jeg have sagt bedre« eller »bare vi havde stillet et bedre spørgsmål.«

Rektor på Brigham Young University, Kevin J. Worthen, har sagt, at det, at »vi fejler er en afgørende del af vores evige udvikling – vores stræben efter fuldkommenhed. Og på grund af forsoningen kan vi – hvis vi tackler vores fejl på den rette måde – blive velsignet med en ny slags læring, der gør, at vores fejl bliver en del af den fuldkommengørende proces.«⁴

Det var vores erfaring, da vi lærte at drage omsorg for lederne i og medlemmerne af staven og andre, vi mødte. Som vi fortsatte med at drage omsorg, begyndte Herren at lade flere og flere krydse vores vej.

Ved en lejlighed gik en af mine rådgivere, J.B. Haws, og jeg mellem nogle huse i et lejlighedskompleks, da vi mødte en ung mand på en parkeringsplads. Vi stoppede op for at sige hej og fandt ud, at han var ved at flytte ud af vores stav. Vi talte sammen et øjeblik, og vi opdagede, at han var en hjemvendt missionær, der stod med nogle spørgsmål om sin tro. Min rådgiver er en blændende lærer, der let kan komme i kontakt med andre. Det faldt J.B. helt naturligt og normalt at besvare spørgsmål som dem, og jeg

kunne se et lys blive tændt igen i den unge mands øjne, mens de snakkede.

Det var tydeligt, at J.B. var interesseret i ham og hans spørgsmål og bekymringer. Den unge mand åbnede sig, fordi J.B. viste medfølelse. Min rådgivers indre var fyldt med kærlighed, og han havde et ønske om at forstå denne unge mand uden at dømme ham. J.B. spurgte, om vi måtte besøge ham, når han var kommet på plads i sin nye lejlighed. Den unge mand nikkede, og der blev udvekslet mobilnumre og et løfte om at følge op på ham.

Inden vi gik, spurgte vi, om der var noget, vi kunne hjælpe med. Så sagde han: »At I stoppede for at sige hej, var noget af det vigtigste I kunne gøre for mig i dag.« Senere den aften tænkte jeg, »hvis ikke J.B. og jeg havde været ude for at drage omsorg, havde vi nok aldrig mødt denne unge mand.«

Det virker som om, at Herren vidste, vi ville tage ud den aften, så han lod denne unge mand krydse vores vej – og stolede på, at vi ville se og tage os af ham.

Når vi ønsker at drage omsorg for alle i vores daglige vandel, vil Herren lade folk krydse vores veje, fordi han stoler på, at vi vil se op fra vores mobiltelefoner, bruge et øjeblik på at smile til en fremmed eller svare på spørgsmål fra nogle, vi møder på markedet, eller hvor vi befinder os i skolen, på arbejdet eller i kirken.

Når vi ønsker at drage omsorg for alle i vores daglige færden, vil Herren lade mennesker krydse vores vej, fordi han stoler på os.

De forbløffende resultater af at drage omsorg

Da jeg så tilbage på Frelserens eksempel i 3 Nefi, opdagede jeg et vigtigt princip ved omsorg. Som I nok husker:

»Og det skete, at da han således havde talt, kom hele mængden, alle som én, frem med deres syge og deres plagede og deres lamme og med deres blinde og med deres stumme og med alle dem, der på en eller anden måde var plaget; og han helbredte dem hver og en, efterhånden som de blev ført frem for ham.

Og alle, både de, der var blevet helbredt, og de, der var raske, bøjede sig ned for hans fødder og tilbad ham; og så mange, som kunne komme frem for mængden, kyssede hans fødder, således at de badede hans fødder med deres tårer» (3 Ne 17:9-10; fremhæ-

velse tilføjet).

Bemærk, at de brødre og søstre, der hjalp dem, de kendte og elskede, tættere på Jesus Kristus også befandt sig ved Frelserens fødder, knæfaldende, tilbedende, kyssende og badende hans fødder med deres tårer.

Når vi viser alle omsorg, vil vi se Kristus hele følelsesmæssige, åndelige og fysiske sår. Når vi indbyder andre til at »komme og se« og »komme og hjælpe« på en naturlig og normal måde, vil vi også opdage, at vores egne sår bliver helet. ■

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, »Missionering: Del, hvad I har på hjerte«, *Liahona*, maj 2019, s. 16.
2. Dieter F. Uchtdorf, »Missionering: Del, hvad I har på hjerte«, s. 17.
3. Se også, hvordan Jesus hjalp enken i Nain på samme måde i Lukas 7:11-16.
4. Kevin J. Worthen, »Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection« (tale på Brigham Young University den 6. jan. 2015), s. 3, speeches.byu.edu.

KOM TÆTTERE PÅ: Elsk som Frelseren gjorde

Vi kan lære en masse af Frelserens eksempel på at omgås andre.

Becky og Bennett Borden

Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der er homoseksuelle, har vi ofte trukket på Frelserens eksempel for at få hjælp til at forstå, hvordan vi bedst håndterer vores forhold til Kirkens medlemmer og andre. En dag tænkte vi på, hvordan Frelseren bad os om at elske hinanden, som han har elsket os (se Joh 13:34). Vi fandt det interessant, at han ikke sagde *»fordi jeg har elsket jer«*, men derimod *»som jeg har elsket jer«*. Det fik os til at tænke på, *hvordan* Frelseren elskede mennesker. Hvordan udviste han kærlighed?

Vi besluttede at bruge noget tid på at studere Det Nye Testamente, og se særligt efter historier om, hvordan Frelseren interagerede med andre under sin jordiske tjenestegerning. Som mand og hustru, der begge oplever tiltrækning af samme køn, ville vi særligt gerne opnå en bedre forståelse af, hvordan Jesus behandlede dem, der syntes at falde udenfor samfundets definition på normal. Her er nogle få af de mønstre, vi lagde mærke til:

Jesus mødte kulturelle forskelle med venlighed

Vi lever i en tid med stor social og politisk splittelse, meget lig den Frelseren oplevede, mens han levede på jorden. Nogle af samfundsproblemerne på hans tid var nedarvede og havde dybe rødder i historien, kulturelle forskelle og overtro.

Herren rejste for eksempel helt bevidst igennem Samaria, et sted som jøderne havde undgået på grund af en hundredårig gammel fejde. Da Jesus mødte en kvinde ved brønden og bad hende om at noget at drikke, syntes hun at reagere ud fra en politisk og religiøs »de andre«-vinkel – og fremhævede forskellen på ham som jøde og hende som samaritaner. (Se Joh 4). Jesus behandlede derimod kvinden som Guds datter. Hans respons med at tale kærligt og sandfærdigt til hende er et stort eksempel for os alle. En af modstanderens meget brugte strategier er at prøve at dele os op i lejre, der har skytset rettet mod hinanden i kamp. »Men Herren ser på hjertet« (1 Sam 16:7).

Det er let at anvende moralen i denne historie på vores samfund i dag. I vores daglige liv, blandt andet til Kirkens møder og aktiviteter, møder vi folk med meget forskellig baggrund. Nogle af dem anses måske endda i verden som politiske eller kulturelle fjender. Frem for at fokusere på det, der måtte skille os, kan vi vælge at fokusere på det, vi har til fælles som børn af himmelske forældre og lære at tale lige så kærligt med andre, som Frelseren gjorde.

Da Frelseren besøgte folket i Amerika efter sin opstandelse, lærte han dem, at »Djævelen, som er faderen til strid ... ophidser menneskers hjerte til at strides med vrede, den ene mod den anden« (3 Ne 11:29). Folket lyttede til ham og i løbet af generations tid opbyggede de et samfund, hvor »der ikke [var] fattige og rige, trælle og frie, men de blev alle gjort frie og delagtige i den himmelske gave« (4 Ne 1:3).

Jesus gik hen imod i stedet for væk

Jesus forsøgte aktivt at komme tættere på andre, følelsesmæssigt og til tider endda fysisk, i stedet for at bruge undskyldninger til at distancere sig fra dem, der ofte blev foragtet og udstødt.

Jesus mødte for eksempel engang en mand med en vissen hånd. Men det var på en sabbat, hvor religiøse regler lagde strenge grænser for, hvad der måtte gøres på den dag. I stedet for at undgå en, der havde brug for hjælp og vente på en mere socialt acceptabel mulighed bød sig, valgte Jesus »at gøre noget godt« med det samme (Matt 12:12). Han bad manden om at række hånden frem. »Han rakte den frem, og den blev rask igen som den anden« (Matt 12:13).

LÆR MERE

Kirken har ressourcer, der ud fra et evangelisk perspektiv kan give en bedre forståelse af ømtålelige emner som homoseksuel tiltrækning. Besøg **ChurchofJesusChrist.org** og klik på »Living Life« og dernæst på »Life Help«.

Lignende historier ser man gentagne gange i skrifterne. Jesus anerkendte kærligt en kvinde, der blev betragtet som uren (se Luk 8), han imødekom og helbredte en mand, der hørte stemmer og skadede sig selv (se Mark 5), og han helbredte en blind mand, der blev fordømt af andre (se Joh 9:1-7). Et gennemgående mønster i skrifterne er, at når »Jesus rakte hånden ud« (Matt 8:3), så var det almindeligvis for at opmuntre og vise andre kærlighed og give helbredelse og fred.

Måske er en af de moraler, vi kan lære af de historier, at vi kan gå nærmere hen mod dem, der virker anderledes. Sidder vi for eksempel ved siden af nogle, der besøger kirken, selvom de ikke er klædt som alle de andre? Gør vi plads til dem i vores snak i gangen? Smiler vi og siger hej og stiller venlige spørgsmål i et forsøg på at lære dem bedre at kende og få dem til at føle sig inkluderet?

Og vigtigere måske, hvordan kan vi udvikle et nærmere følelsesmæssigt og åndeligt forhold til andre og dele fred og kærlighed, som Frelseren gjorde. Vi ved, at vi bliver velsignet af Gud, når vi yder en indsats for at skabe forbindelse - især til dem, der virker anderledes.

Jesus inviterede folk til at spise med

Under vores studium af Det Nye Testamente blev vi rørt over, hvor ofte Frelseren delte sin mad med andre. I mange tilfælde blev han kritiseret på grund af de folk, han valgte at omgås.

For eksempel kaldte Jesus som en af sine disciple en mand ved navn Matthæus, der var »tolder« eller en, der repræsenterede besættelsesmagten på den tid (se Luk 5:27; Guide til skrifterne »tolder«). Tolderne var generelt hadet af jøderne. Så da Levi holdt en stor fest for Jesus og hans disciple, gav de skriftkloge og farisæerne - dem, som angiveligt fulgte Guds bud - ondt af sig. »Hvorfor spiser og drikker I sammen med toldere og syndere?« spurgte de. Jesus svarede dem: »De raske har ikke brug for læge, det har de syge« (Luk 5:30-31).

Det er et stærkt eksempel på, hvordan Frelseren valgte ikke at lade sig påvirke af, hvordan noget måtte se ud eller af verdsligt omdømme. Derimod fokuserede han på den enkeltes behov, værdi og potentiale. Vi gjorde en interessant opdagelse, da vi læste om, hvordan Jesus spiste med Matthæus og andre. Vi vil aldrig

blive i stand til at påvirke nogle, hvis vi ikke har tilgang til dem. Med mindre vi tager os tid til at lære dem at kende, og elsker og respekterer dem for, hvor de er på deres rejse, vil vi højst sandsynligt få meget lidt indflydelse på deres liv.

I har måske hørt udtrykket »Elsk synderen, had synden.« Bruger vi tid nok på den første halvdel af den opfordring? Jesus beder os om at »elske hinanden« (se Joh 13:34) og tilgive »syvoghalvfjerds gange« (se Matt 18:22). I stedet for at bruge tid på at prøve at identificere og hade hinandens synd, kan vi bruge de kræfter på at nære vores forhold til vores brødre og søstre.

Vi kan godt lide ordspillet »Elsk synderen, byd dem på middag!« Eftersom vi »alle har syndet og mistet herligheden fra Gud« (Rom 3:23), bør det give os rig mulighed for at tjene andre igennem omhyggeligt tilberedte måltider, der bliver serveret på et sted, hvor Guds Ånd er nærværende. Lad os omkranse vores

borde med samtaler præget af oprigtig venlighed, ægte venskab og en bevidst indsats for at se hinanden, som Jesus ser os.

Opbygning af Zion

I år har vi fejret 200-året for det første syn, hvor Jesus Kristus forkyndte, at hans evangelium ville blive genoprettet. Næste år vil vi lære af de tidlige hellige, der hjalp med at opbygge Guds rige her på jorden i denne uddeling og deres eksempel. Disse tidlige hellige var nødt til at finde en måde at arbejde sammen på og være forenede, selvom de kom fra forskellige lande, trosretninger og socio-økonomiske forhold.

Vi står med en lignende mulighed i dag. Vi må på en eller anden måde finde ud af, hvordan vi kan stå forenede om vores tro, trods de kulturelle og politiske forskelligheder, der truer med at splitte os. Det kan kun finde sted, hvis vi lader Frelseren være vores vejleder. Han forstår vores svagheder til fuldkommenhed og kan gøre det svage stærkt for os (se Eter 12:27). Han forstår vores smerter til fuldkommenhed og kan hjælpe os med at hele (se Alma 7:11-12). Han forstår vores forskelligheder til fuldkommenhed og lover os stadig, at vi kan trives og frydes i Zion, som det beskrives i Lære og Pagter 49:25. Sammen. ■

Forfatterne bor i Utah i USA.

Modtag gaven

*Studium af Guds ord, tjeneste, omvendelse
og at tage til templet vil hjælpe os til at føle
Guds kærlighed her i juletiden.*

Jakob R. Jones

En aften i november kom jeg hjem og opdagede, at mine børn havde forvandlet deres værelse til et julelandskab. Juletræer, glitrende guirlander, lyskæder og snefnug af papir prydede alle hjørner, senge, vægge og loftet. En hjemmelavet pejs med brændeknuder, lys og strømper fuldendte hele udsmykningen. Denne prægtige juleudsmykning varmede i vores hjem og hjerter.

En anden af mine yndlingsjulescener blev beskrevet af profeten Nefi. Nefis far, Lehi, fortalte om en drøm, hvor han havde set et smukt træ, hvis frugt fyldte hans sjæl med glæde (se 1 Ne 8:12). Nefi fik et stærkt ønske om også at se det træ, som hans far havde beskrevet. Som svar på en bøn blev Nefi vist et syn. Nefis beskrivelse af den oplevelse er for mig en smuk julehistorie. Han skrev:

»Og det skete, at jeg, efter at jeg havde set træet, sagde til Ånden: Jeg forstår, at du har vist mig det træ, der er mere dyrebart end alt andet.

Og han sagde til mig: Hvad ønsker du?

Og jeg sagde til ham: At forstå udlægningen af det ...

Og jeg så byen Nazaret; og i byen Nazaret så jeg en jomfru ...

Og han sagde til mig: Se, jomfruen, som du ser, er Guds Søns mor på kødets vis ...

Og jeg så og skuede igen jomfruen, der bar et barn i sine arme.

Og englen sagde til mig: Betragt Guds lam, ja, selve den evige Faders Søn!« (1 Nefi 11:9-11, 13, 18, 20-21).

Jeg synes, at det er betydningsfuldt, at Nefi, da han beder om at forstå betydningen af træet, bliver vist den første jul. Ånden spurgte dernæst Nefi, om han forstod betydningen af træet. Nefi gav dette inspirerede svar:

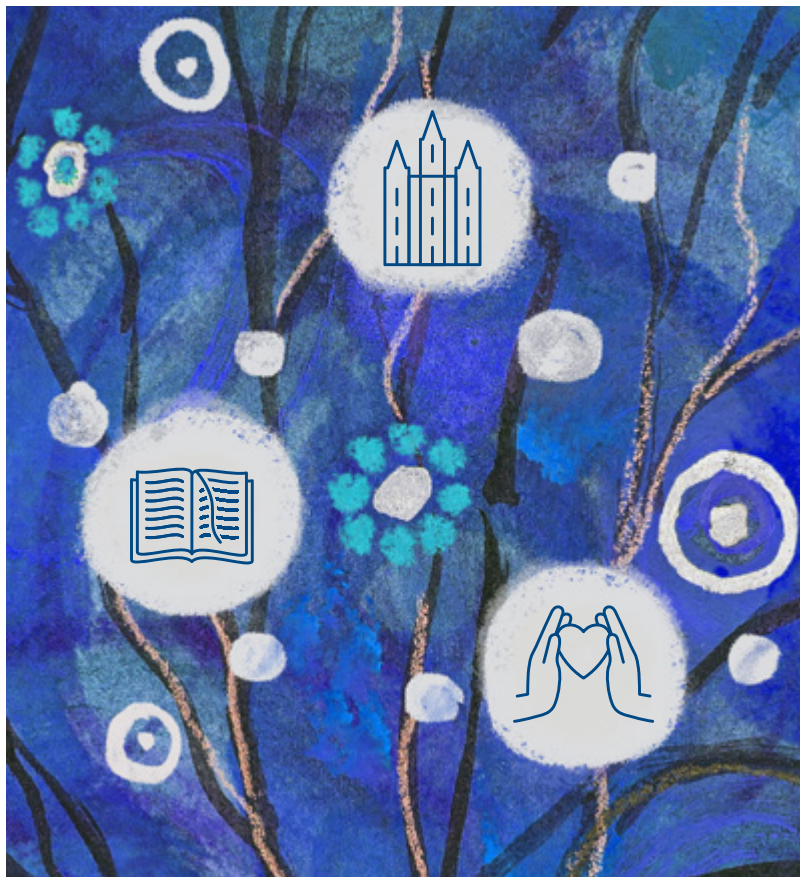
»Ja, det er Guds kærlighed, som spreder sig vidt omkring i menneskenes børns hjerte; derfor er den yderst ønskværdig, mere end alt andet.«

Og Ånden tilføjede: »Ja, og det, der glæder sjælen mest« (1 Ne 11:22-23).

Gennem den oplevelse lærte Nefi, at det, der er mest ønskværdigt og glædeligt for vores sjæl, er at føle Guds kærlighed gennem hans Søn, Jesus Kristus. Det er den egentlige julegave. Men mange af os kæmper dog med at føle Guds kærlighed i vores liv – selv i denne højtid. Følgende er fire forslag til, hvad vi kan gøre for at modtage Guds kærligheds gave i denne juletid.

1. Studér Guds ord.

Påbegynd eller forny et regelmæssigt studium af skrifterne og de levende profeters ord. I Lehis syn, så han

en »jernstang« (1 Ne 8:19), der førte til træet. De, der oplevede Guds kærlighed fik fat i jernstangen og holdt fast i den og trængte sig frem, indtil de kunne spise af træets frugt (se 1 Ne 8:30). Nefi lærte, at denne jernstang repræsenterer Guds ord (se 1 Ne 11:25).

Vi kan byde Herren ind i vores liv ved at studere hans ord. Vi behøver ikke påtage os en overvældende opgave. Når mine venner spørger mig, hvor lang tid de bør studere skrifterne, svarer jeg ofte: »Læs til I føler Ånden, så har I måske lyst til at læse videre.« Det handler ikke om et antal minutter, vers eller kapitler. Det vigtige er den oplevelse, vi søger at få med Ånden, når vi studerer. Herren vil velsigne os for hver en lille indsats, vi gør.

Kom og følg mig studiet for december omfatter Moronis Bog og et særligt julekapitel. Er der nogen bedre anledning til at fordybe os i skrifterne, end at studere nadverbønnerne og ord som profeten Moronis, der er så fulde af hans stærke, personlige vidnesbyrd om Jesus Kristus?

Vi kan også studere de levende profeters ord ved at læse konferencenumrene af *Liahona* eller lytte til deres taler i Evangelisk bibliotek. Ligesom med jernstangen i Lehis drøm, kan vores fornyede studium af Kristi ord føre til, at vi oplever Guds kærlighed denne jul.

2. Tjen

Måske var den dyrebareste jul i min ungdom det år, hvor min familie slog sig sammen med mine mostre, onkler, tanter og fætre og kusiner om at donere tøj, mad, legetøj, briller og husholdningsapparater til en lokal familie i nød. Jeg vil aldrig glemme det at være en del af en stor karavane, der bragte julen til deres hjem. Den følelse varede ved længe efter jul, og den taknemmelighed, man kunne læse i øjnene på den mor og hendes fire børn, kan jeg stadig huske. At hjælpe den familie var med til at sprede Guds kærlighed vidt omkring (se 1 Ne 11:22) i mit hjerte.

Det behøver ikke at være stort eller kompliceret at tjene andre. Mens jeg tjente som biskop, opdagede jeg, at der er mange i vores menigheder og nærhed, der hver dag føler sig ensomme, angste eller bebyrdede. Et telefonopkald, en betænksom sms, en venlig besked, en hjemmelavet lækkerbiskken, en fælles gåtur eller et tilbud om hjælp med børnene kan være et mirakel fra himlen og svar på bøn.

Hvis vi vil spørge vor himmelske Fader, om der er noget, vi kan hjælpe med i dag, kan der dukke et navn eller et ansigt op i vores tanker, og Helligåndens tilskyndelser vil hjælpe os til at vide, hvordan vi kan være til velsignelse for den person. Når vi handler på

de tilskyndelser, vil vi mærke noget af Guds kærlighed til dem og os.

Kirkens »Oplys verden«-juleinitiativ indeholder enkle forslag til, hvordan man kan hjælpe andre til at føle Guds kærlighed. Hvis Ånden tilskynder jer til modtage den gave, der består af Guds kærlighed, gennem tjeneste denne jul, kan Oplys verden hjælpe jer til at komme i gang (se ComeuntoChrist.org).

3. Omvendelse

Den tredje opfordring er at modtage Frelserens gave i form af omvendelse. Ældste Lynn G. Robbins fra De Halvfjerds har sagt: »Omvendelse er Guds altid tilgængelige gave og gør os i stand til at gå fra nederlag til nederlag uden at miste begejstringen. Omvendelse er ikke hans nødplan i tilfælde af, at vi skulle fejle. Omvendelse *er* hans plan, idet han ved, vi vil fejle.«¹

Livet er svært. Når vi stræber mod vores mål om evigt liv, kommer vi alle til kort og har behov for den forløsende kraft i Kristi forsoning. En af årsagerne til, at Frelseren villigt valgte at betale prisen for vores synder, var, at han så kunne tilbyde os omvendelsens gave. Han har allerede betalt prisen. Det, der står tilbage er, at vi vælger, hvorvidt vi vil tage imod hans invitation:

»Den, der derfor omvender sig og kommer til mig som et lille barn, ham vil jeg tage imod, for af sådanne består Guds rige. Se, for sådanne har jeg nedlagt mit liv og har taget det op igen; omvend jer derfor og kom til mig, I jordens ender, og bliv frelst« (3 Ne 9:22).

Jeg antager, at vi alle bærer en vis byrde af synd, stor eller lille, som Ånden har tilskyndet os til at lægge fra os. Vores biskopper og

stavspræsidenter kan hjælpe. Frelseren er venligt og tilgivende anlagt, og han kan indgyde sine tjenere lignende følelser. De elsker os og kan hjælpe os til at blive helet gennem Frelserens forsoning. Vi kan især tage imod Frelserens opfordring om at komme til ham og blive helet denne jul.

4. Besøg Herrens hus

Nogle af de gange, hvor jeg har følt Guds kærlighed stærkest, har været i hans hellige templer. Der blev min søde hustru og jeg besejlet til hinanden for tid og evighed. Jeg har været der i søgen efter vejledning til beslutninger og for at finde fred i stressede tider. I templet virker himlen mere tilgængelig, og åbenbaring synes at tilflyde os mere ubesværet.

I forbindelse med ordinancerne i Det Melkisedekske Præstedømme, der er en del af tempelordinancerne, har Herren sagt: »Derfor tilkendes gives guddommelighedens kraft i dets ordinancer« (L&P 84:20).

Når vi deltager i tempelordinancer, lærer vi Gud at kende og den fred og kraft, der følger af at leve retfærdigt bliver tydelig i vores liv.

Præsident Thomas S. Monson (1927-2018) lovede: »Når vi kommer i templet, kan vi få en dimension af åndelighed og en følelse af fred, der overgår enhver anden følelse i menneskets hjerte.«²

Hvis det er nogen tid siden, at I har følt fred, hvorfor så ikke lade denne juletid markere en fornyet forpligtelse til at besøge templet, når det åbner igen? Hvis I ikke har modtaget jeres begavelse endnu, så kan jeres menighedsledere hjælpe jer med at forberede jer. Vi kan også føle Guds kærlighed, når vi finder og indsender navne på vores forfædre, så de kan modtage templets velsignelser.

Den egentlige gave

Guds ord, hjertevarm tjeneste, omvendelse og deltagelse i templets ordinancer er alle muligheder for at modtage julens sande gave. Apostlen Johannes skrev: »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn« (Joh 3:16). Jeg beder for, at enhver af os denne jul vil blive vejledt af Ånden til at vælge de ting, der vil hjælpe os til at opleve Guds storladne kærlighedsgave gennem hans søn, Jesus Kristus. ■

NOTER

1. Lynn G. Robbins, »Op til syvoghalvfjerds gange«, *Liahona*, maj 2018, s. 22.
2. Thomas S. Monson, »Templets velsignelser«, *Liahona*, maj 2015, s. 92.

Oplys verden i Paris

Georgette Lalaus fra Île de France i Frankrig

Jeg har opdaget, at tjeneste giver ubeskrivelig glæde, og at små handlinger kan opbygge mennesker på bemærkelsesværdig vis.

Med hjemløse i gaderne og flygtninge, der sover i parkerne i Paris i Frankrig, er behovet for hjælp ganske tydeligt hver dag, selv i jule-tiden. To venner og jeg besluttede os for at danne en gruppe, som vi kaldte Solidaritet til at handle sammen for at hjælpe, hvor vi kan.

Med støtte fra mange frivillige fra hele lokalsamfundet, såvel som sidste dages hellige fra tre stave i Paris, organiserede vi Oplys verden-aktiviteter for at hjælpe vores brødre og søstre i nød.

Tre år i træk lavede vi en Oplys verden-begivenhed, hvor kunstnere, frivillige og gæster fra mange forskellige kirker og organisationer i Paris kom og optrådte og donerede fornødenheder til de trængende. Det krævede flere måneders forberedelse, men de frivillige og de optrædende oplevede stor glæde ved at deltage i eventet. Ingen havde lyst til at gå glip af det. Til vores tredje Oplys verden-arrangement kom der 82 deltagere til trods for transportstrejke.

Inden arrangementet havde vi forberedt og samlet rygsække med hygiejneartikler til flygtninge og hjemløse i Paris. Vi samlede også tæpper, lagner, puder, sportsudstyr, badesandaler og tilmed en cykel, der blev givet til flygtninge.

Sidste år tilføjede vi et modeshow til vores arrangement. En 22-årig stylist, der deltog, sagde, at den støtte, han modtog, gav ham tro på sine evner. Mens han talte med mig, blev jeg mindet om, at alle har brug for at føle, at der er brug for dem, og at vi alle står i behov for noget.

Vi glæder os til næste år. Vi forventer endnu flere deltagere og aktiviteter. Nogle har tilmed tilbudt os lagerplads og kølevogne for at hjælpe os i vores samarbejde med andre lokale aktører og en stor international cateringvirksomhed for at skaffe varieret kost til de trængende. Vi er også ved at organisere gratis franskundervisning for dem, der skal lære fransk.

Jeg har opdaget, at det giver en ubeskrivelig glæde at deltage i en god sag. Små handlinger kan styrke mennesker på bemærkelsesværdige måder. De smil og den taknemmelighed, vi har modtaget, motiverer os til at gøre endnu mere. ■

Bønnens kraft i fængslet

Portia Louder fra Utah i USA

Jeg vil altid huske den juleaften.

Jeg aftjente fire og et halvt års fængsel for ejendomssvind. De fleste af kvinderne var stille og respektfulde. Men så blev der flyttet 10 kvinder ind i cellen over for min.

De var oppe til sent om natten og grinede og spillede høj musik. De var ligeglade med, om deres opførsel gik ud over andre. Mine cellekammerater bad mig om at tale med dem, men sådanne samtaler ender sjældent godt i et fængsel. I stedet for bad jeg om, at de kvinder ville ændre adfærd, og jeg bad for fred, men tingene blev værre.

En aften, hvor jeg bad, indså jeg, at ikke havde gjort en indsats for at lære mine naboer at kende. Jeg gik hen til deres celle næste dag og talte med dem. De viste mig billeder af deres familier og kære. De undskyldte, at de larmede så meget. Fra da af vinkede de og virkede glade for at se mig.

Nogle få uger inden jul inviterede de mig over og spise julemiddag med dem. Vi planlagde også at dele

en åndelig oplevelse med hinanden. Juleaften samledes vi og hang lidt julepynt op. Vi havde ikke noget juletræ, men vi følte alle en ånd af fred. Efter vores beskedne middag, der bestod af dåsetun og kartoffelchips, fortalte vi hinanden om vores oplevelser. Vi kom alle fra forskellige trosretninger og ingens historier var ens, men vi følte os forbundne, og Ånden var der.

April fortalte os, at hendes mor var død af en overdosis, da April var 14. April boede på gaden og fik et barn, som hun bortadopterede, da hun var 15. Hun kæmpede selv med stofmisbrug, hun begyndte at sælge stoffer og kom senere i fængsel.

»En dag spurgte jeg mig selv, hvorfor jeg egentlig var i live,« sagde April. »Det ville ikke gøre nogen forskel, hvis jeg døde. Ingen vidste, at jeg

var i fængsel. Ingen ville bemærke det, hvis jeg forsvandt.« Så havde hun bedt og spurgt Gud, om han vidste, hvem hun var.

Ugen efter kom en socialrådgiver i fængslet med et brev til hende fra den pige, hun havde bortadopteret.

»Gud må holde hånden over dig,« havde socialrådgiveren sagt.

»Nu skriver jeg til min datter, og hun har besøgt mig en gang,« sagde April. »Jeg ved ikke så meget om religion, men jeg ved, at Gud ikke er ligeglad med mig, for han besvarede min bøn.«

Da April havde fortalt sin historie, sad vi alle sammen stille med tårer i øjnene.

I den tid jeg havde været i fængsel, havde jeg udøst mit hjerte for vor himmelske Fader og bedt ham om at våge over og beskytte min familie. Men da jeg bad for mine naboer i fængslet, begyndte jeg at forstå deres guddommelige potentiale og følte i større grad vor Frelser kærlighed og nåde.

Den juleaften i fængsel var smuk. ■

Julegaver eller tiende?

Anna Williams fra Alabama i USA

Jeg troede på, at evangeliet var sandt, men havde jeg råd til at betale tiende?

Jeg ledte efter en kirke, indtil søstermissionærer præsenterede mig for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg blev døbt og bekræftet halvanden måned senere. En af de ting, missionærene underviste mig om, var tiende.

»Du vil blive velsignet, hvis du betaler tiende,« fortalte de mig.

Jeg var enlig mor. Jeg havde dårlig nok penge til at købe mad og betale mine regninger. Ofte stod valget mellem at betale tiende eller købe mad, betale min elregning eller afdrage på bilen.

I årevis gennemlevede jeg forskellige stadier af tiendebetaling. Til sidst sagde jeg til mig selv: »Hvis du tror på, at evangeliet er sandt, så må du tage skridtet. Når du vover at tage skridtet, vil Gud velsigne dig.«

Jeg skyldte 500 dollars i tiende, men jeg skulle også bruge 503 dollars til at betale nogle regninger. Jeg kunne ikke se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre, men jeg ville prøve. Jeg betalte min tiende. Ingen vidste, at jeg stod og

manglede 503 dollars, men nogle sendte mig anonymt fem 100-dollars sedler med posten.

Det blev et vendepunkt for mig. Det ændrede mig åndeligt. Jeg indså, at Gud elsker mig, han bekymrer sig for mig og han ønsker, at jeg opnår succes. Fra da har jeg betalt min tiende. Men det har ikke altid været let.

Min datter kan huske, at hun til jul for nogle år siden hørte mig sige, at jeg ikke havde råd til at betale tiende og købe julegaver til hende og hendes søskende.

»Vi vidste ikke, om vi ville få noget, men det var fint,« sagde min datter senere. »Vi bestemte, at vi helst ville have, at du betalte tiende.«

Som altid velsignede Herren os, og de fik julegaver.

At man som enlig mor er i stand til at forsørge sine børn og betale tiende er ret stort. Siden jeg traf valget om at betale tiende, er jeg blevet velsignet. Jeg er ikke rig, men Herren sørger altid for mig.

Jeg er også blevet velsignet på andre måder. Gode eksempler blandt Kirkens medlemmer og i familien har hjulpet mine børn og jeg til at forblive aktive i Kirken. Jeg har fortalt dem, at det hele er en del af de velsignelser, som Herren har lovet – at himlens sluser ville åbne sig for os. ■

Vi vil savne nogle næste år

Rebecca Clarkson fra Californien i USA

Juleaften tænkte jeg meget på, hvor meget jeg elskede vores familie. Så fik jeg en speciel tanke.

Det var juleaften. Vi havde lige fået vores nye pyjamas, en tradition i vores familie. Børnene spillede julemusik, og alle dansede omkring. Der var ingen sure miner, alle var glade, smilende og hyggede sig. Jeg ventede endnu et barn og tænkte på, hvor højt jeg elskede vores familie, og hvor glad jeg var for, at der var en lille ny på vej.

Så fik jeg en speciel tanke. Ånden hviskede til mig, at en i vores familie ikke ville være med os næste år.

Senere den aften, da min mand, Tim, og jeg lagde gaver under træet, fortalte han mig, at han havde fået den indskydelse tidligere på

aftenen, at en i vores familie ikke ville være blandt os næste jul. Jeg fortalte Tim, at jeg havde fået samme tilskyndelse.

Inden vi tog på ferie efter jul for at besøge familie i en anden stat, talte Tim med vores børn om sikkerhed, mens vi rejste. Tanken om at miste et medlem af vores familie på turen tyngede os, men vi følte os forsikret om, at alt var i orden. Vi rejste og havde en skøn tid med familien og vendte hjem i sikkerhed.

Snart blev det tid til et regelmæssigt graviditetstjek hos lægen.

Lægen overbragte den sørgelige nyhed. En ultralydsscanning

bekræftede, at barnet var død to uger forinden.

Da Tim og jeg kørte hjem, sønderknuste, indså vi, at det to uger inden var juleaften. Vi ved ikke præcis, hvornår ånden træder ind i legemet, men Tim og jeg følte, at barnet fik lov til at være en del af vores familie, måske blot et øjeblik den juleaften, hvor alle dansede rundt og var glade. Vi følte så stor glæde, og vi føler, at barnet var en del af den. Vi tror, at da han forlod os, blev han en del af vores familie, som ikke kunne være med os næste år. Jeg tror, at vi en skønne dag vil se vores baby igen. Jeg er taknemmelig for den fred, det giver mig. ■

Moroni 1-6

(30. NOVEMBER-6. DECEMBER)

Moroni levede i en turbulent tid. Han blev vidne til nefitternes endelige undergang, hans far døde i kamp (se Morm 8:3), og de nefitter, der nægtede at fornægte Jesus Kristus, blev dræbt (se Moro 1:2). Moroni nægtede også at »fornægte Kristus« (Moro 1:3). Han flygtede for at komme i sikkerhed og levede i skjul i mange år.

Hvad kan vi lære af Moronis Bog?

»Derfor skriver jeg ... yderligere nogle få ord« (Moro 1:4).

I den tid troede Moroni, at han var færdig med at skrive på pladerne, men det var Herrens vilje, at han skrev »yderligere nogle få ord, for at de måske [kunne] blive af værdi for mine brødre ... en dag i fremtiden (Moro 1:4).

Hvorfor skrev han det?

Moroni kendte til det guddommelige formål med Mormons Bog, hvorfor han omhyggeligt udvalgte, hvad han skrev. Overvej at spørge, hvorfor Moroni valgte at nedskrive det, han gjorde, når I har læst Moronis Bog. Hvad følte han var essentielt? Hvordan påvirker Moronis sidste vidnesbyrd jeres følelser for Mormons Bog?

Hvad skrev han?

Moroni tilføjede kapitel 8 og 9 i Mormons Bog, vedlagde sin forkortelse af Eters Bog og tilføjede sin egen bog (Moronis Bog) på Mormons plader.

Moronis skrivelser indeholder meget af værdi for os. Han skrev om Kirkens virke (se Moro 1-6), medtog sin fars, Mormons, lærdomme (se Moro 7-9) og nedfældede sit sidste vidnesbyrd (se Moro 10).

Moroni 7-9

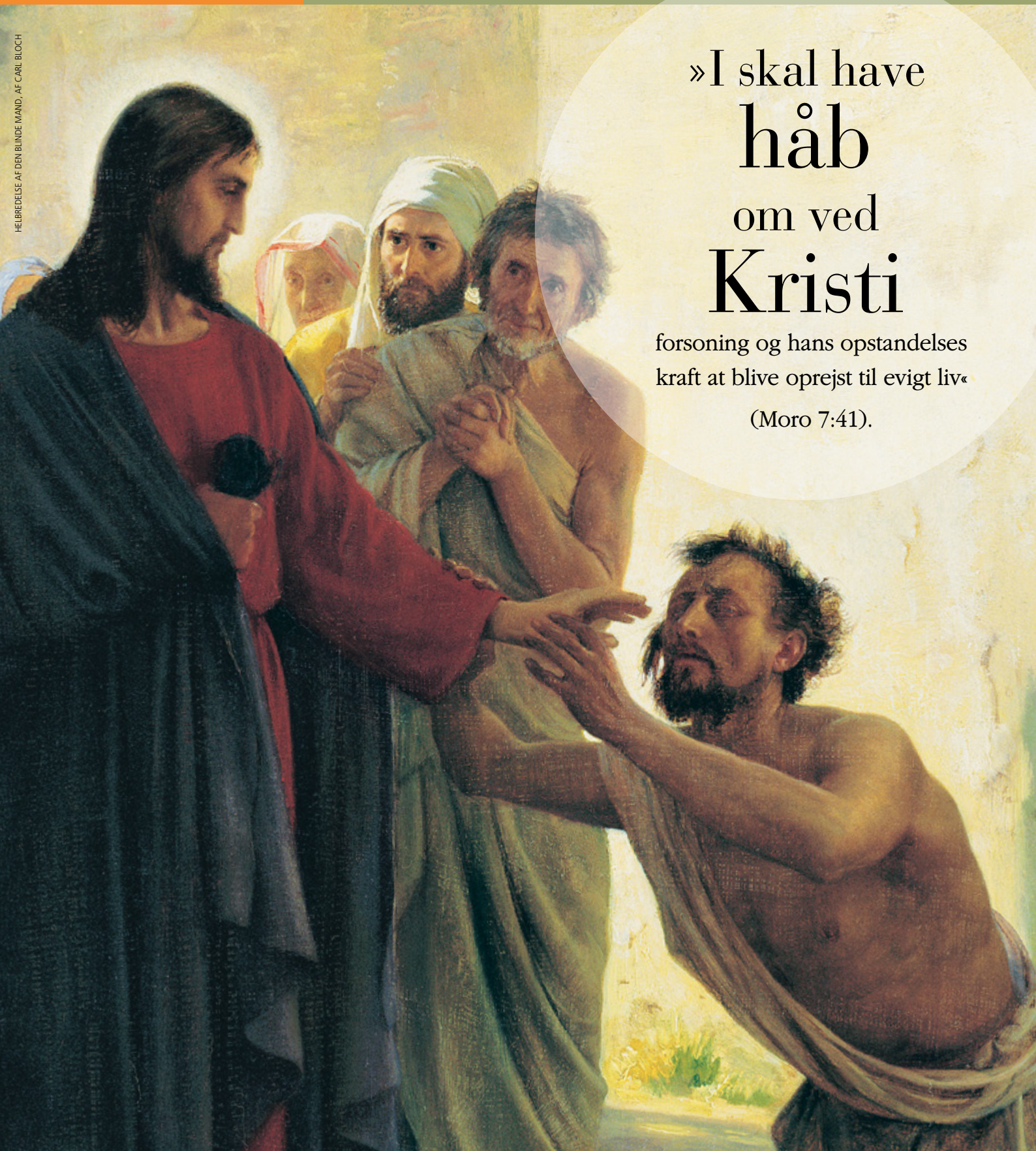
(7.-13. DECEMBER)

»Og hvad er det, I skal håbe på?«
(Moro 7:41).

»I skal have
håb
om ved
Kristi

forsoning og hans opstandelses
kraft at blive oprejst til evigt liv«

(Moro 7:41).

Moroni 10

(14.-20. DECEMBER)

Andens gaver gives af Gud gennem Helligånden til vores gavn (se Moro 10:8). Enhver af os er blevet velsignet med åndelige gaver fra Gud, og der er mange, vi kan modtage.

Nogle åndelige gaver identificeres i skrifterne (se Moro 10:9-16; L&P 46:13-25) og mange er ikke. Hvordan kan I identificere og udvikle de åndelige gaver, Gud har givet jer? Hvordan vil I udvikle andre gaver? Her er et par ideer, der kan være en hjælp:

Hvordan kan jeg søge åndelige gaver?

Spørg

Bed og spørg Gud om, hvilke åndelige gaver, han har velsignet jer med, eller bed om dem, I stræber efter. Han vil hjælpe jer. Jeres patriarkalske velsignelse kan også afsløre jeres åndelige gaver. Hvis I endnu ikke har modtaget jeres patriarkalske velsignelse, så overvej at tale med jeres biskop eller grenspræsident om at modtage en.

Studér

Det kræver en indsats at få åndelige gaver. Når I stræber efter en specifik åndelig gave, så overvej at lære mere om den i skrifterne, jeres patriarkalske velsignelse eller general-konferencetaler. I kan også spørge andre om deres erfaringer.

Handl

Det er nyttigt at lære om åndens gaver, men I er nødt til at anvende den kundskab. Når I udøver tro på Jesus Kristus, omvender jer og holder jeres pagter, er I berettiget til at modtage åndelige gaver. Afsøg også de situationer, hvor I kan bruge jeres åndelige gaver. Husk, at disse gaver ikke kun er til gavn for jer, men kan også gavne andre (se L&P 46:26). Hvordan kan I bruge jeres åndelige gaver til at hjælpe andre?

Jul

(21.-27. DECEMBER)

Hvad lærer profeterne i Mormons Bog os om julen?

Hvad lærer hvert af følgende skriftsteder os om Frelserens fødsel? Overvej at nedskrive jeres tanker eller tale med jeres familie om dem.

Nefi, Helamans søn (omkring år 1 e.Kr)

»Herrens røst kom til ham og sagde ... i morgen kommer jeg til verden« (se 3 Ne 1:4-22).

600 f.Kr.

500

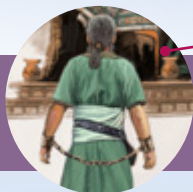
400

300

200

100

0

Nefi (omkring år 600 f.Kr)

»Jeg så ... en jomfru ... der bar et barn i sine arme. Og englen sagde til mig: Betragt Guds lam, ja, selve den evige Faders Søn!« (1 Ne 11:13-33).

Abinadi (omkring år 148 f.Kr)

»Alle ... profeter ... lige siden verden begyndte ... har de ikke sagt, at Gud selv skulle komme ned blandt menneskenes børn ...? (se Mosi 13:33-35).

Kong Benjamin (omkring år 124 f.Kr.)

»Herren ... skal komme ... blandt menneskenes børn ... og han skal kaldes Jesus Kristus, Guds Søn ... og hans mor skal hedde Maria« (se Mosi 3:5-11).

Alma den Yngre (omkring år 83 f.Kr.)

»Han skal blive født af Maria ... ja, selveste Guds Søn« (se Alma 7:7-13).

Lamanitten Samuel (omkring år 6 f.Kr.)

»Der kommer endnu fem år, og se, så kommer Guds Søn« (se Hel 14:1-13).

Hvordan taler jeg med mine børn om evangeliet på en hverdag-sagtig måde?

YDERLIGERE NYTTIGE RESSOURCER

- »Kære forældre« (bagsiden af *Lille Liahona*)
- »Gekkoer, fårekylinger og tid med børnene« (juni 2019 *Liahona*)
- »Beskyttelse af børn« (okt. 2019 *Liahona*)
- »Snak om svære emner« (mar. 2015 *Liahona*)

Når man spiser sammen eller ved sengetid

Når jeres barn går igennem en svær periode

7 uformelle tidspunkter at tale sammen på

Hvad synes du om de general-konferencetaler, vi så?

ILLUSTRATIONER: JOSIE PORTILLO

7 måder at indlede en samtale på

Har nogen af dine venner spurgt om religiøse ting?

Som forældre er det vores opgave at undervise vores børn i evangeliet. Men en samtale om evangeliet behøver hverken at være stiv eller formel. Her er nogle forslag til, hvordan man væver evangeliet ind i dagligdagens samtaler.

Til enhver tid – hvis I går til samtalen med åbenhed, kærlighed i hjertet og et ønske om at lytte og forstå

Når som helst I bemærker noget, der relaterer til et åndeligt budskab

Når man fortæller familiehistorier eller taler om sine forfædre

Under et tjenesteprojekt, eller når man hjælper andre

Inden og efter kirkemøderne eller aktiviteter

Er der noget af det, vi har læst i *Kom og følg mig* for nyligt, som du går rundt og tænker over?

Var der noget i kirken i dag, som du har spørgsmål til?

Jeg har tænkt på dette skriftsted på det sidste. Hvad tænker du om det?

Hvad har du læst i skrifterne for nyligt? Har du nogen spørgsmål?

Hvordan går det med din kaldelse (eller andre opgaver i Kirken)? Hvad kunne hjælpe dig?

Tanker og tips

- **Lær jeres børn, at det er okay at have spørgsmål om evangeliet.**

Det var jo trods alt et spørgsmål, der fik Joseph Smith til at bede om hjælp, hvilket førte til det første syn. Hjælp dem til at forstå, at de stadig kan fremelske et vidnesbyrd uden at have alle svarene.

- **Påpeg, når I føler Ånden**, uanset om det er under hjemmeeften, i kirken eller ved en smuk solnedgang. Det kan hjælpe dem til at forstå, hvordan Ånden taler til os. Forklar, at Ånden kan kommunikere med os på mange forskellige måder, som en følelse af varme eller lys, klare tanker, fred osv.

- **Gør budskaber om evangeliet lette at gå til.** Jeres teenagere ser måske ikke på artikler i Kirkens Tidsskrifter på deres telefon, men de kan måske bladre i en *Liahona*, der ligger fremme på bordet. De lytter måske ikke til generalkonferencetaler i deres fritid, men de fanger måske nogle få ord fra en tale, I lytter til, mens I laver mad.

- **Det vigtigste er, at I bliver ved med at prøve, selv om det ikke synes at have nogen virkning.** Skrifterne er fulde af historier om børn, der til at begynde med ikke lyttede, som Alma den Yngre. Stol på, at de åndelige sandheder en dag, vil synke ind i deres hjerte. ■

Unge voksne

I dette afsnit

44 Fæld en retfærdig dom (selv på de sociale medier)

Hovedbestyrelsesmedlemmer
i Unge Kvinder og ansatte på
Liahona

48 Virkeligheden bag de perfekte profilbilleder

Bárbara Rodríguez

Kun digitalt

Det er ikke vores opgave at kaste med sten

Navnet er tilbageholdt

Hvordan man kan være på, men ikke i de sociale medier

Faith Ferguson

Find disse artikler og mere:

- På Liahona.ChurchofJesusChrist.org
- I **UV-ugentligt** (under »Unge Voksne« i appen Evangelisk bibliotek)

Fortæl jeres historie

Har I en erfaring, I gerne vil dele? Eller vil I gerne læse artikler om bestemte emner? Så hører vi gerne fra jer! I kan indsende jeres artikler eller feedback på Liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Gør de sociale medier til et godt sted

For fem år siden besluttede min mand og jeg at starte en YouTubekanal, hvor vi ret ærligt viste, hvordan vi lever som medlemmer af Jesu Kristi Kirke. Det var vores tanke at tale om vores tro igennem vores måde at leve på.

Vi havde den store velsignelse at modtage inspirerende beskeder fra flere af vores følgere, der fortalte os om at gå i kirke for første gang eller måske endda blive døbt! De beskeder fyldte os med stor glæde.

Vi er meget taknemmelige for alle de erfaringer, som vi fik gennem sociale netværk ved at sprede budskabet om det det gengivne evangelium bare ved at vise vores liv. Men selvom sociale medier kan generere utrolige oplevelser, hjælpe os med at udvikle meningsfulde forhold og give os mulighed for at dele vores vidnesbyrd om evangeliet, så kan de også give os erfaringer, der svækker os åndeligt, fører til at vi dømmer andre uretfærdigt og glemmer, hvem vi virkelig er.

Denne måneds afsnit for unge voksne vil omhandle de emner og mere. Det er let at sammenligne os selv eller vores liv med det, vi ser på de sociale medier, men vi kan lære at bruge de sociale medier til at skabe et positivt rum, hvor vi kan modstå at dømme os selv eller andre, få tillid til at vi er af guddommelig herkomst og vigtigst af alt, gennem vores eksempel vise andre, hvilken glæde Jesu Kristi evangelium giver.

Bárbara Rodríguez

Fæld en retfærdig dom (selv på de sociale medier)

Med Frelserens hjælp kan vi lære at dømme på de måder, han ønsker af os.

Hovedbestyrelsesmedlemmer i Unge Kvinder og ansatte på *Liahona*

»Døm ikke.«

Det hører vi meget i verden i dag, tillige med budskaber om, at vi ikke har ret til at dømme andre. Der knytter sig en masse negativitet til ordet *dom*. Men som medlemmer af Frelserens kirke, ved vi, at han har rådet os til at dømme, så længe vi gør det på hans måde.

Da Jesus helbredte en mand på sabbatten, blev han skarpt fordømt, fordi Moseloven satte strenge grænser for, hvad man måtte gøre på sabbatten – og folk mente ikke, at han handlede inden for de retningslinjer. Men Frelseren irettesatte dem for at være for hurtige til at finde fejl ved andre. Han sagde derefter: »Døm ikke efter det ydre, men fæld en retfærdig dom!« (Joh 7:24; se også JSO, Matt 7:1-2).

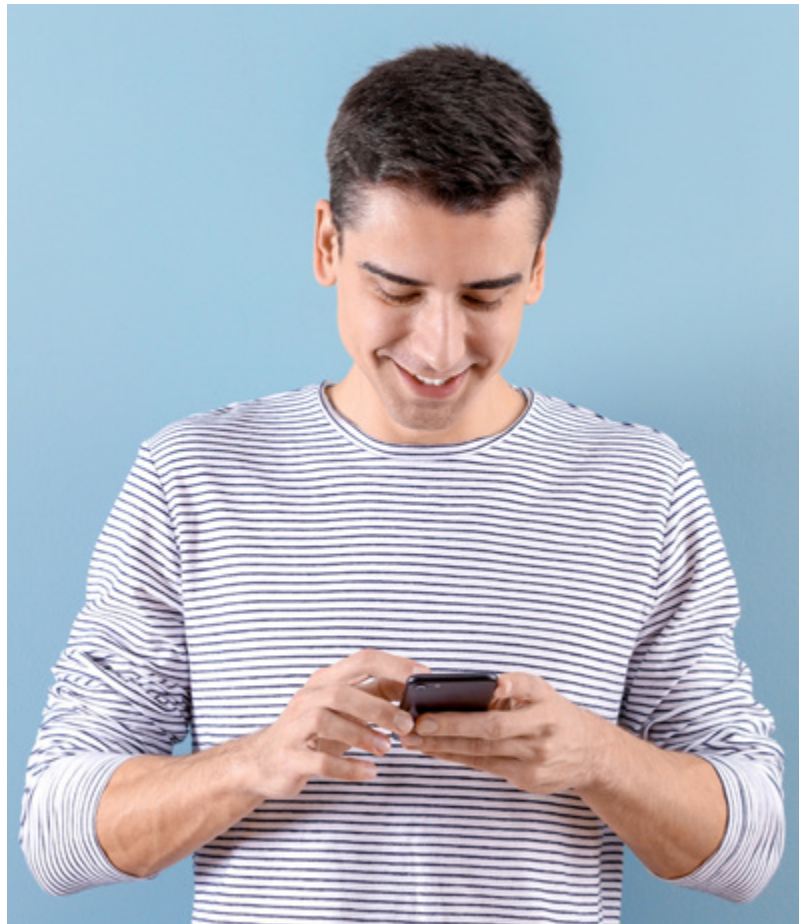
Hvor ofte dømmer vi, ligesom dem, der dømte Frelseren, andre uretfærdigt? Måske mere end vi tror! Fordi det er så let at dømme andre, især på de sociale medier, er vi nødt til at lære, hvordan vi anvender Frelserens råd om at dømme retfærdigt i dagens verden.

Skeln mellem retfærdig og uretfærdig dom

At dømme er en del af vores handlefrihed. Der er mange ting i livet, som vi er nødt til at udøve dømmekraft omkring; det kan være at vælge en karriere, hvem man vil bruge tid med, og *hvordan* vi vil bruge vores tid, vælge vores brug af medier og så videre. Men hvordan kan vi bedømme det og i sidste ende *alt* andet retfærdigt?

Præsident Dallin H. Oaks, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, har givet seks retningslinjer for at dømme retfærdigt. Vi kan vide, om vores dom er retfærdig, hvis

1. Den ikke siger noget om, »at et menneske er sikker på ophøjelse eller ... uigenkaldelig fordømt til helvedets ild.«
2. Den er »styret af Ånden, ikke af vrede, hævn, jalousi eller egeninteresse.«
3. Den er en del af »vores forvaltning.«

4. Den omfatter »en tilstrækkelig kundskab om fakta.«
5. Den ikke handler om personer, men snarere om situationer.
6. Den er »bygget på retfærdige standarder.«¹

Profeten Moroni gav os også en retningslinje for at dømme retfærdigt: »Derfor kommer alt det, som er godt, fra Gud; og det, som er ondt, kommer fra Djævelen; for Djævelen ... opfordrer og tilskynder til synd og til bestandigt at gøre det, som er ondt« (Moro 7:12).

Når man scroller på de sociale medier og overvejer sine venskaber, eller hvordan vi vil bruge vores tid, kan vi, inden vi fælder dom, spørge os selv: Gør denne post/person/aktivitet:

- At jeg føler fred og føler mig godt tilpas?
- At jeg føler mig ansporet til at gøre godt?
- At jeg føler kærlighed til Gud og et ønske om at tjene ham?

Når vi indser, at alt godt kommer fra Gud, kan vi bruge vores handlefrihed til at træffe vise og retfærdige beslutninger om andre, os selv og hvad vi vil fylde vores liv med.

Kom ud af møllen med at fælde uretfærdig dom

Nu, hvor vi har afgjort, hvad en retfærdig dom er, hvad kan vi så gøre, når vi opdager, at vi sidder fast i en negativ spiral med at dømme? Her er nogle få forslag:

- Hold faste fra de sociale medier. Det kan give jer mulighed for at geare ned, omgruppere og knytte kontakt med andre på en virkelig måde. Når I ser mere til folk uden for de sociale medier, vil I se, at de er rigtige mennesker med rigtige problemer, og I bliver mindre tilbøjelige til at dømme dem.
- I stedet for at lægge noget op om jer selv, så læg noget op om nogle, I elsker, der har inspireret jer. Fortæl, hvad I beundrer ved den person. Det giver jer en chance for at se ud over jer selv og for at velsigne i stedet for at imponere.
- Vælg at give en oprigtig, velment respons hver dag på de sociale medier, det kan være en

fødselsdagshilsen, en lykønskning eller bare en venlig besked.

- Der vil altid være mennesker på de sociale medier, der deler for meget, som kun deler deres utrolige ferierejser, som har en tilsyneladende perfekt familie eller som ofte er stridbare. Inden vi fælder dom, kan vi spørge os selv: »Hvad ved Herren om den person, og hvad kan jeg lære om dem?« Bed om at se dem, som han ser dem. Og hvis deres opslag konstant vækker negative følelser i jer, så kan I altid lade være med at følge dem.

At se andre som de virkelig er – børn af himmelske forældre – ændrer vores overfladiske indtryk af dem til et evigt perspektiv. Der ligger en kraft i at erkende alles sande identitet og mål. Som søster Michelle Craig, førsterådgiver i Unge Kvinders hovedpræsidentskab, har mindet os om:

»I er af guddommelig natur og I har et guddommeligt mål, der er unikt tilpasset jer ...

Det er let at sammenligne os selv med andre. Der vil altid være nogle, der ser ud til at have styr på alting eller virker vigtigere, end vi er. Men vi glemmer ofte, at der er et formål med, at vi er forskellige. Når vi prøver at være tro mod, hvem vi virkelig er – når vi forstår og påskønner de af Guds gaver

og talenter, der er unikke for os hver især – kan vi opleve sand glæde.«²

I sidste ende kræver det en indsats fra vores side at slippe ud af møllen med at dømme på de sociale medier. Det kræver, at vi ser på os selv udefra for at kunne røre andres liv. Det kræver, at man opløfter andre og deler Kristi lys. Således kan vi ikke alene tjene andre, men vi får det også bedre med os selv.

Overvindelse af selvforagt og giftige sammenligninger

Et af Satans stærkeste redskaber er at prøve at forhindre os i at forstå, hvad vores sande identitet er. Når vi ikke kan se vores sande identitet, kan fordømmende tanker og selvkritiske følelser let erstatte medfølelse og kærlighed for sig selv. Vi mister forbindelsen til andre, os selv og tilmed Helligånden.

I virkeligheden handler sammenligninger ikke altid om, hvem vi sammenligner os med; det handler ofte om os selv og vores egen usikkerhed. Sammenligning kan faktisk være en uretfærdig dom over os selv.

Og hvor sammenligning kan *berøve* os vores glæde,³ så kan det at kende vores eget værd, vores styrker og talenter og at vide, hvad vor himmelske Faders plan er for os, blive en *nøgle* til glæde.

Frelseren brugte sit liv på at gøre godt (se ApG 10:38). Han levede sit liv for andre, og uden en eneste fejl eller mangel. Alligevel blev hans irttesat og fordømt. Men fordi han vidste, hvem han virkelig var, og hvad hans mål var, var han i stand til at håndtere fordømmelse med nåde, uden at lade den forstyrre eller forpurre, hvad han var kommet for at gøre.

Når vi følger hans eksempel, kan vi gøre det samme! Denne verden gør det let for os at miste os selv i sammenligning og fordømmelse og glemme, hvem vi, men vi kan lære af søster Joy D. Jones, Primarys hovedpræsident, der har sagt: »Hvis den kærlighed, vi har til Frelseren, og det, som han gjorde for os, er større, end den energi vi bruger på svagheder, tvivl på os selv eller dårlige vaner, så vil han hjælpe os til at overvinde det, der forårsager lidelse i vores liv. Han frelser os fra os selv.«⁴

Som vi ved er »sjæles værdi ... stor i Guds øjne« (L&P 18:10). Prøv at erstatte ordet *sjæle* med jeres navn. Lad det lige bundfælde sig et øjeblik. Vor himmelske Fader kender jeres navn, han kender jeres værd, og hans Enbårne Søn døde for jer, fordi I er så meget værd for ham.

Så når verden føles tung og sammenligningerne begynder, så træk jer tættere på jeres himmelske Fader og Kristus, så vil I opleve, at tvivlen og selvforagten forsvinder lige så stille, og I vil opleve den ægte selvtillid, der ligger i at vide, at I er af uendelig værdi.

Se hen til Frelseren

Vi kan altid se hen til Frelseren og finde vejledning til alt, vi gør. En del af det, han tilbyder os igennem sin forsoning er den styrkende kraft til forandring og til at finde ud af, hvordan vi gør alt, han har bedt os om. Og når vi vælger at følge og komme ham nær, hjælper han os til at lære, hvordan vi slipper de uretfærdige domme, og se andre – og os selv – gennem hans øjne. ■

NOTER

1. Se Dallin H. Oaks, »Judge Not and Judging«, *Ensign*, aug. 1999, s. 9-12.
2. Se Michelle Craig, »How Do You Feel Joy in the Lord?« 22. nov. 2019, blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. »Comparison is the thief of joy« tilskrives Theodore Roosevelt.
4. Joy D. Jones, »Umådelig værdi«, *Liahona*, nov. 2017, s. 15.

Virkeligheden bag de perfekte profilbilleder

Bárbara Rodríguez

Når vi sammenligner os selv med andre på de sociale medier, misser vi det store billede.

For ikke så længe siden var der en af mine følgere på Instagram, der kommenterede et billede og sagde: »Hvordan kan du se så strålende ud med to børn, når jeg knapt kan klare et?« Jeg grinede umiddelbart og ønskede at svare hende med at billede af, hvordan jeg så ud i det øjeblik.

Jeg svarede: »Jeg har altid tænkt, at jeg er ret ligeglad med mit udseende sammenlignet med andre mødre. Det er en bivirkning ved de sociale medier – vi har en tendens til at sammenligne os med nogle andre, og det gør den, vi sammenligner os med også. Men sandheden er den, at jeg ikke ser strålende ud lige nu, og jeg tør ikke lægge et billede op af, hvordan jeg ser ud. Jeg plejer kun at klæde mig pænt på og se ordentlig ud om fredagen og søndagen.«

Jeg har fortalt om vores liv på de sociale medier i nogle år nu. For det meste prøver jeg, at vise, hvordan det »virkelige liv« er for medlemmer

af Jesu Kristi Kirke. Og ved at gøre det, har jeg fået nogle oplevelser, der fik mig til at tænke over de gode og mere risikable sider af de sociale medier.

De sociale medier viser ikke alting

Det var ikke første gang, at jeg var blevet stillet et spørgsmål som det. Sagen er den, at de sociale medier kun viser en meget lille del af folks liv. For mit eget vedkommende, er det umuligt for mig at vise alt, selvom jeg prøver at være autentisk. Og vi bør ikke sammenligne os eller basere vores selvværd på et smukt billede. At lave sammenligninger, især på de sociale medier, kan gøre det sværere for os at se de styrker, Gud har givet os.

Som sidste dages hellige gør vi vores bedste for at blive som Jesus Kristus. Men sandheden er den, at ingen af os er fuldkomne. Og på de sociale medier bør vi stræbe efter ikke at dømme uretfærdigt, og det gælder både os selv og andre. Vi er nødt til at huske, at selvom vi tænker, at nogles liv er perfekt, så ser vi ikke de personlige udfordringer, de måtte stå med. Vi ved aldrig helt, hvad der foregår i folks liv, hvad de vælger ikke at vise bag de nøje udvalgte feeds.

Virkeligheden bag et familiefoto

Der sker ofte så meget bag scenen på ethvert familiefoto, I ser på de sociale medier. Nogle mennesker ser

måske på de fotos og spørger sig selv: »Hvorfor ser mine familiebilleder aldrig sådan ud?« Men vi ved ikke, hvad det kræver at få de »perfekte« billeder.

Vi prøvede for eksempel at få taget et familiefoto efter kirke engang. Det kan være kompliceret med to små børn, men jeg elsker virkelig at fange de øjeblikke, og så se tilbage på, hvor meget mine børn er vokset.

Mens vi prøvede at få børnene anbragt til billedet, var jeg nødt til at tage en snak med min toårige søn, Alvin, der græd, fordi han ville bæres. Jeg bøjede mig ned, tørrede hans tårer væk og tryglede ham om at stå, så jeg kunne vise vores antræk, (som jeg strategisk havde matchet om morgenen). Min treårige datter, Avril, bad også min mand om at bære hende, for hun ville heller ikke stå. De havde virkelig ikke lyst til, at der blev taget billeder.

Fotosessionen lykkedes ikke – så vi gav op. Men da vi kom hjem, fandt jeg noget bedre. Min bror, (der tog billedet) fangede lige det øjeblik, hvor det hele var kaos. Både min mand og jeg trøstede vores børn på billedet. Det viste ikke vores antræk, men det var sådan et inderligt – og ægte – øjeblik. Jeg elskede det.

Da jeg lagde det billede op på de sociale medier, gav jeg det titlen »Virkeligheden bag et familiefoto.« Jeg havde ikke forestillet mig, at så mange ville forholde sig til det, men det fik mig til at se, at tingene ikke altid behøver at se perfekt ud. Det er i orden at bare være i det, man er, og være ægte. Men det lærte mig også noget større – når vi tror, at noget er perfekt, så har vi bare ikke set alle detaljerne.

Lad ikke de sociale medier sløre jeres sande identitet

Netværk på sociale medier er et stærk redskab, som vi kan bruge til meget godt. Men vi er nødt til at være forsigtige med ikke at blive skuffede eller sammenligne os med det, vi ser på de sociale medier. Som ældste Gary E. Stevenson fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Forhåbentlig kan vi lære at være mere [virkelige],

finde mere humor og opleve færre skuffelser, når vi står over for billeder, der kan portrættere en idealiseret virkelighed, og som alt for ofte fører til ødelæggende sammenligninger.«¹

Jeg ved, at når vi husker vores guddommelige herkomst som Guds børn, bliver der ikke en masse plads til smertelige sammenligninger eller personlig fordømmelse. Og hvis vi holder op med at lægge ører til de sammenligninger, der prøver at tale vores potentiale ned, vil vi blive i stand til at leve et rigere liv uden at bekymre os om alle de tilsyneladende perfekte opslag derude. ■

Bárbara Rodríguez er 25 år gammel og blev født i Anzoátegui i Venezuela, hvor hun mødte sin mand. De lever for tiden i Lima i Peru. Bárbara er meget optaget af at lægge opbyggende indhold op på deres sociale medier.

NOTE

1. Gary E. Stevenson, »Åndelig formørkelse«, *Liahona*, nov. 2017, s. 46.

FLERE SIDER, FLERE HISTORIER,

MERE TIL JE

Januar 2021 markerer begyndelsen på et nyt ungdomsmagasin – *Til styrke for de unge* – der er udformet for at forene og forbinde teenagere overalt i verden.

50 Liahona

I KAN SE FREM TIL:

- Inspirerende budskaber fra Kirkens ledere.
- Flere historier, der er skrevet af unge.

R!

- Støtte til det I lærer i seminar og *Kom og følg mig*.
- Nye plakater, der kan hænges op eller deles online.
- Svar på jeres spørgsmål om evangeliet.

Fortsat at blive inspireret og opbygget, når I lærer om Jesu Kristi evangelium og læser, hvordan andre modigt efterlever det.

UNGE

I DETTE AFSNIT

52 En velsignet juletradition
Isabel Toa

54 Hvad står der på jeres liste?
Annelise Gardiner og
Sam Lofgran

56 Spørgsmål og svar: Beholde jeres venner? Lysende sten?

58 Han er lyset
Laura Fuchs

60 Tre livslektier fra Moroni
David Dickson og
Chakell Wardleigh Herbert

64 Det sidste ord: Fuldkommen i Kristus
Ældste Gerrit W. Gong

65 Folk fra Mormons Bog: Mormon og Moroni

En velsignet JULETRADITION

*Der var intet specielt ved at fejre jul i et nyt hjem,
men en præstedømmevelsignelse ændrede alt.*

Isabel Toa

Jeg var 14 år gammel, da jeg oplevede min første jul uden sne. Min familie var lige flyttet fra bjergene i Utah til Texas i USA. Jeg syntes, at Texas var for fladt og varmt. Det var svært at komme i julestemning, når jeg ikke havde nogen venner på den nye skole og især, når der ikke lå sne på jorden. Jeg følte ikke, at jeg passede ind nogen steder, så jeg følte mig ofte alene og trist til mode.

Trods min nedslåethed var der kun en uge til jul, og jeg satsede på, at vores families juletraditioner kunne få mig i bedre humør. De sjove ting min familie havde lavet sammen de tidligere år, gjorde mig altid glad. Traditioner var en stor del af vores fejring af julen, så jeg troede ikke, at jeg havde noget at bekymre mig om. Der var en årsag til, at det hed traditioner, så jeg vidste, at de skulle holdes.

HOLDER JULENS ÅND I LIVE

Dagene op til jul sneglede sig af sted. Vi havde endnu ikke gjort noget sammen som familie for at fejre, så jeg begyndte at føle mig ramt. Da det endelig blev juleaften, ventede jeg hele dagen på, at der skulle ske noget – noget, der ville vise, at

vores skattede familietraditioner stadig ville blive holdt i vores nye hjem. Jeg er sikker på, at jeg kunne have sat skub i de traditioner, men det havde jeg ikke lyst til. På en måde kiggede jeg efter et tegn, der viste, at julens ånd stadig var i live.

Dagen blev til aften, og jeg blev mere og mere urolig. Tårerne stod i øjnene på mig, da min familie samledes for at bede vores aftenbøn sammen. Hele vores hjem føltes koldt og tomt, selvom vi alle sammen var i det. Pludselig brød min far stilheden med et spørgsmål.

»Er der nogen, der gerne vil have en præstedømmevelsignelse?«

Mit hjerte sprang et slag over. Jeg havde bekymret mig så meget over, hvorvidt vi fik lys op eller bagt småkager, at jeg havde glemt en meget speciel juletradition, vi havde juleaften – vi fik alle sammen en præstedømmevelsignelse. At få en velsignelse af min far havde tidligere altid givet mig fred, men det var ikke alle i min familie, der nød at få en. Sommetider sagde mine søskende og min mor, at de ikke følte, at de trængte til en. Jeg ville ikke lade mig skuffe, hvis alle de andre afslog det.

Men denne gang var det anderledes. Min mor rejste sig og satte sig ned på den stol, min far havde trukket frem til os.

»Jeg vil gerne have en,« sagde hun blidt.

Vi blev alle meget overrasket, men min far tøvede ikke. Han lagde sine hænder på min mors hoved og begyndte at tale. Jeg kunne mærke, hvordan min far var tunet ind på min mors følelser og personlige kampe. Han udtalte trøstende og fredfyldte ord til hende i denne omvæltende tid.

Jeg følte pludselig en brænden i mit bryst – næsten som om der blev tændt en tændstik inden i mig. Jeg vidste, at jeg følte Helligånden, selvom den brænden i mit bryst ikke var sådan, jeg altid havde følt Ånden før. Det var lige som om, at vor himmelske Fader talte direkte til mig, og det var ikke engang min præstedømmevelsignelse!

Da min far stille sagde »amen«, og jeg åbnede mine tårevædede øjne, så jeg, at hele min familie græd. Vi havde alle følt, Ånden tale mildt og kærligt til os og sagde, at alt ville ordne sig. Min mor og far gav hinanden et kram, og jeg følte, at den tunge sky, der havde hængt over mit

hoved så længe, endelig veg tilbage
for sollyset.

Vi fik alle en velsignelse, inklusive mig.
I min velsignelse forsikrede Herren mig om,
at han altid var opmærksom på mig og
ønskede, at jeg skulle være glad. Den gav
mig en følelse af fred og varme, som jeg
ikke havde haft, siden jeg var flyttet til Texas.

PRÆSTEDØMMETS KRAFT ER VIRKELIG.

Vi fik måske ikke luftet alle vores traditi-
oner det år, men vi huskede altid, hvordan
det var at vidne Guds kraft igennem min fars
præstedømmevelsignelser. Jeg vil altid huske,
hvordan det ændrede min tristhed til fred og
glæde. Jeg lærte også en værdifuld lektie om
præstedømmets kraft. Når alt omkring jer
synes at gå den gale vej, kan en præstedøm-
mevelsignelse minde jer om Herrens årvågne
og kærlige nærhed i jeres liv. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

HVAD STÅR DER PÅ JERES LISTE?

Hold op med at skrive jeres ønsker på listen, og begynd at få det, I har brug for.

Annelise Gardiner og Sam Lofgran

Kirkens Tidsskrifter

Hvad ønsker I jer virkelig til jul i år? Vi taler om mere end bare gaver – hvad har I virkelig *brug for*?

Et behov er noget, I skal bruge for at overleve. Til jul kan det være let kun at fokusere på vores fysiske ønsker, men hvad med vores åndelige behov?

FORNØDNE GAVER

Vi ved, at vores ånd har konstante behov, at gaver som studium af skriften og bøn hjælper med at opfylde dem, men vores ånd har også andre behov, alt efter vores omstændigheder. Vi har samlet nogle få historier fra unge over hele verden, der opdagede, hvilke andre »gaver« deres ånd havde brug for. Når I læser dem, så tænk over, hvilke gaver jeres ånd måske har brug for.

Gaven seminar

Juan R., der er 16 år og fra Chile, opdagede, at seminar var noget, han havde brug for. »I seminar har jeg lært sandheden, og Ånden giver mig visdom. Hver gang jeg føler Ånden, ved jeg, at jeg er der, hvor Herren ønsker, at jeg er i det øjeblik. Det er sådan, jeg har det, når jeg er til seminar, så jeg ved, at det er vigtigt for mig at være der. Jeg ved, at jeg altid får svar på de spørgsmål eller den tvivl, jeg har, når jeg tager derhen.

Gaven venner

Rhoeta M., der er 15 år og fra Idaho i USA, opdagede, at hun havde brug for gode venner, da hun undersøgte Kirken. »Da jeg begyndte at komme til nadvermøde, klasser og Unge Kvinder blev jeg straks hilst på af mange venlige ansigter og et varmt fællesskab. Jeg blev taget med i alle aktiviteter, og de nye venner jeg fik, opmuntrede mig til at følge Guds plan. De hjalp

mig med at sætte og opnå mine åndelige mål.« Da Rhoeta lærte mere af missionærerne og sine venner i Kirken, besluttede hun at blive døbt. »Jeg er så taknemmelig for at have fundet så gode mennesker,« siger hun, »og jeg er så velsignet ved at have været igennem så nem en overgang ind i Kirken!«

Gaven tid

Julie S., der er 16 år og fra Texas i USA, opdagede, at hun havde brug for en kaldelse. »Jeg blev for nylig kaldet som menighedens kordirigent, og det betyder, at jeg er nødt til at komme i kirke til tiden! Det har altid været en kamp for min familie, og denne kaldelse giver mig ikke alene en masse glæde, for jeg elsker musik, men det gør også søndagen mindre hektisk og mere planlagt for min familie.«

Gaven evangeliet

Sam D., der er 19 år og fra Tyrkiet, opdagede, at det, han savnede i sit liv, var Kirken. »Jeg blev døbt, da jeg var 16, og derefter begyndte jeg faktisk at leve mit liv. Alt stod mere klart. Jeg havde et formål med livet.«

HVILKE GAVER HAR I BRUG FOR?

Disse unge blev i stand til at finde, hvad de havde brug for til at styrke deres vidnesbyrd, blive gladere og komme Gud nærmere. Når I nu har læst deres beretninger, hvad har I så lagt mærke til, der kunne være jeres åndelige behov? Lav en liste over dem, så I kan holde styr på dem.

AT GIVE OG MODTAGE

Nu hvor I har identificeret jeres åndelige behov, hvordan kan I så møde dem?

Begynd med at sætte mål for at nå det, I behøver. At sætte mål er en god måde at opnå nye ting på, og programmet for børn og unge kan hjælpe jer med at komme i gang.

Jeres familie kan være et andet storslået sted at finde hjælp til at opfylde jeres behov – både jeres nære familie og jeres kirkefamilie. Selv på Moronistid var en hovedårsag til at holde kirkemøder »at tale, den ene med den anden, om deres sjæls velfærd« (Moro 6:5).

Og selvfølgelig ønsker vor himmelske Fader at hjælpe jer med at få opfyldt jeres åndelige behov og udvikle jeres tro på ham. Hvis I beder til ham,

kan han hjælpe jer med at finde ud af, hvad I behøver, og hvilke mål I kan sætte.

Vent ikke på, at nogle gætter, hvad der står på jeres åndelige ønskeliste, denne jul – sæt mål og giv jer selv de fornødne gaver! Men tøv heller ikke med at bede om hjælp til at nå jeres mål. Og eftersom denne højtid handler om at give, så hold øje med, hvordan I kan hjælpe andre til også at få opfyldt deres åndelige behov.

Glem ikke denne verdens Rhoeta'er og Sam'er. Folk omkring jer finder måske aldrig ud af, hvad de mangler – hvad de har brug for for at blive glade og finde et mål med tilværelsen – medmindre I deler budskabet om evangeliet med dem. Det er den bedste julegave, nogen kan få! ■

FORSLAG

Har I brug for en ven?

Kig efter andre mennesker, der har brug for venner og bliv deres ven. Ræk ud til de andre unge i jeres menighed eller skolen.

Har I brug for et

ansvar? Henvend jer til jeres biskop og bed om en kaldelse. I kan også se efter muligheder for at tjene i jeres lokalsamfund.

Har I brug for åndelig

næring? Deltag i seminar. Læs i skriften. Lyt til en konferencetale.

Nogle af mine venner udgør ikke en god påvirkning. Kan vi stadig være venner?

»Sæt en standard for resten af verden! Omfavn at være anderledes! Hæftet Til styrke for de unge bør være jeres standard. Det er den standard, som Herren forventer, at alle hans unge efterlever.«

Præsident Russell M. Nelson, »Zions ungdom«, verdensomspændende foredrag for unge, 3. juni 2018, s. 16, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Del det gode

Hvis de er mine venner, er det min pligt at hjælpe dem til at blive bedre, at fortælle om evangeliet og alle de velsignelser, jeg får ved at efterleve det. Hvis de ikke viser interesse for disse gode ting, begynder jeg måske at miste dem lidt efter lidt. Selv om det er hårdt, er det sommetider det bedste at gøre.

Matheus T. er 16 år og fra Minas Gerais i Brasilien

Tal uden frygt

Mine venner ved, at jeg tilhører Kirken. Vi har talt om, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er. Når min ven er sammen med mig nu, opfører han sig eksemplarisk, og det gør mig glad. Det har lært mig at sige tingene uden frygt.

Diego R. er 16 år og fra Mexico City i Mexico

Vær en god indflydelse

Jeg har venner, der ikke påvirker i god retning, men det betyder ikke, at jeg ikke taler med dem. Jeg behandler dem med respekt og venlighed. Jeg dømmer eller kritiserer dem ikke. Jeg ved, at venner kan påvirke vores måde at tænke og handle på og tilmed afgøre, hvilket menneske vi bliver. Når jeg kan, fortæller jeg dem om evangeliet og inviterer dem med til kirkeaktiviteter.

Saireth V. er 18 år og fra Morelos i Mexico

Svarene kan blive redigeret af hensyn til længde og tydelighed. Trykte svar er ment som hjælp og vejledning, men de er ikke officielle udtalelser om Kirkens læresætninger.

Sæt Gud først

Mist ikke modet, hvis dine venner ikke tager dit gode eksempel for gode varer.

Balancen mellem at være.

selvsk og tage vare på selv er hårfin. Du bør ikke sænke dine standarder eller skubbe din tro til side for andre, vi lever for at behage Gud og ingen andre. Bed og søg vejledning i skrifterne, lyt til Helligåndens tilskyndelser og vigtigst af alt, lad ikke noget verdsligt føre dig væk fra den lige og snævre sti.

Riley E. er 15 år og fra Manila i Filippinerne

Stå på hellige steder

Jeg har lært fra mine kirkeledere, at vi skal stå på hellige steder, selv når vi er de eneste. Fortsæt med at efterleve de standarder, du har i dit liv og i dit hjerte. Prøv at invitere dem med til en lektion eller et nadvermøde. Du kan bære evangeliets lys overalt, hvor du går! Og frem for alt, vis Frelserens kærlighed til dem hver især.

Allanis O. er 18 år og fra Setúbal i Portugal

Var det ikke lidt mærkeligt, at Jereds bror bad Herren om at få sten til at lyse?

For det første bad Jereds bror i tro, han troede på, at han ville »få efter [sine] ønsker« (Eter 3:2). Det betyder, at han stolede på, at »intet er umuligt for Gud« (Luk 1:37). Og Herren imødekom hans trofaste forespørgsel.

Dernæst fulgte Jereds bror måske tidligere eksempler som Noas ark. Herren fortalte Jereds bror, at hans fartøj ikke skulle have ild eller ruder (se Eter 2:23-24). Jereds bror har sandsynligvis været bekendt med historien om Noas ark. Jereditternes optegnelse dækkede perioden fra skabelsen til Babelstårnet (se Eter 1:3-4). Så Jereds brors forespørgsel var måske slet ikke så mærkelig.

Hvad tænker I?

Hvordan finder jeg mod til at følge åndelige tilskyndelser?

Indsend jeres svar, og hvis I ønsker det, et billede i høj opløsning inden den 15. januar 2021 på liahona.ChurchofJesusChrist.org (klik på »Submit an Article or Feedback«).

Han er LYSET

*Flere tusinde kilometer hjemmefra lærte
jeg en lektie af små lyspunkter milliarder
af kilometer væk.*

Laura Fuchs

Det lyder måske mærkeligt, men jeg havde altid været begejstret for jul på min mission, hundreder eller tusindvis af kilometer væk fra det sædvanlige familiedrama og kommercielle distraktioner. Julen handlede om Kristus og var der nogen bedre måde at fejre ham på end ved at hjælpe andre til at komme til ham?

En aften i december var min makker og jeg på vej tilbage til vores lejlighed efter en dags missionering i La Paz, et magisk sted i udkanten af Laoag City i Filippinerne. Jeg sad i sidevognen på en trehjulet cykel, mast op ad min makker på 185 cm, og jeg elskede bare livet. Den kølige luft piskede om os og mindede mig (næsten)

om julen med sne derhjemme – men det var stadig ikke i nærheden af at være så koldt, som jeg var vant til i december.

Mens vi kørte igennem landskabet, var mine øjne rettet mod himlen. Højt oppe, langt væk fra byens lys og larm, var der tusindvis af synlige stjerner. Men færre og færre af stjernerne blev synlige, efterhånden som vi nærmede os bymidten, og til sidst var der kun de mest strålende, man kunne se.

Jeg tænkte på lyset fra stjernerne og Jesus Kristus. Jeg tænkte på den stjerne, der forkyndte hans fødsel og Kristus selv, »den lysende morgenstjerne« (Åb 22:16). Han er den mest lysende stjerne, det lysende eksempel for os alle. Og alligevel er det som

med de stjerner, jeg så fra den trehjulede cykel, sådan, at han kan tilsløres af lysforurening. Jo mere, der distraherer, jo flere kunstige lys, jo mindre synligt bliver det naturlige lys. Ude på landet i Filippinerne, kan nogle stjerner stadig ses fra byerne, men i millionbyer som Manila, kan man ikke se en eneste stjerne om natten. Lyset fra reklamer, forretninger og hjem blokerer for de fjerne stjerners lys.

Det samme sker med os, når vi omgiver os med distraktioner og kunstigt lys. Det bliver sværere at se Kristi lys.

Det gælder især ved juletid. Det er let at overbooke helligdagene og blive lige så fortravlede som Manila i myldretid. Der er

gaver, der skal findes, fester at planlægge og utallige optrædener og begivenheder at gå til. Når vi føler, at vi ikke har et ledigt øjeblik til at kigge op, indser vi måske slet ikke, hvor tilsløret Kristi lys er blevet i vores liv.

Lad os ikke glemme at tænde for Kristi lys i vores hjerter, når vi lyser vores hjem og træer op. Det kan være, at vi ønsker at holde en pause fra al festivitassen et øjeblik og huske, hvad vi egentligt fejrer. Julen handler om Jesus. Han er lyset, og hvis vi skruer ned for forstyrrelserne og ser op, kan vi se ham, altid konstant og evigt lysende for hele verden. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

TRE LIVS- LEKTIER FRA MORONI

David Dickson og Chakell Wardleigh Herbert
Kirkens Tidsskrifter

Fra begyndelsen til enden er Mormons Bog en konstant tur igennem stærke evige sandheder, store løfter og lektier og inspirerende eksempler på tro på Jesus Kristus. Og det bedste af det hele er, at det hele er sandt!

Men når vi nærmer os slutningen og når til kapitlerne i Moroni, så har han i den grad nogle af de stærkeste sandheder og livsændrende lektier til os! Moroni afslutter Mormons Bog med sit ufattelige vidnesbyrd og sin personlige opfordring til at komme til Kristus og selv søge svar på, hvorvidt det er sandt. Men blandt disse stærke udtalelser er her yderligere tre livsændrende lektier, vi kan lære af hans sidste kapitler i denne fantastiske bog.

1. Se bagom målstregen

Der er noget tilfredsstillende ved at få færdiggjort et hårdt, men berigende projekt; når man lægger den sidste puslebrik på plads eller afleverer et supergodt projekt i skolen.

Moroni troede, at han var færdig med sine bidrag til Mormons Bog, efter han havde berettet om jereditternes undergang som nation, som vi læser i Eters Bog. Han begynder med: »Se, efter at jeg, Moroni, var blevet færdig med at forkorte beretningen om Jereds folk, troede jeg ikke, at jeg skulle skrive mere, men jeg er endnu ikke omkommet« (Moro 1:1).

Det faktum, at han stadig var i live, var sikkert en større overraskelse for ham, end I forestiller jer. Han vandrede jo trods alt alene omkring, med fjender på alle sider.

Han fik ekstra tid. Og på blot ti kapitler udnytter Moroni det perfekt. Nogle få af de sandheder, han medtager, handler om ordination af lærere og præster, vejledninger om nadveren (deriblandt bønnerne),

undervisning om, hvordan man leder Kirkens møder, en rørende udlægning af hans fars lærdomme om tro, håb og næstekærlighed, og det hellige løfte, som findes i Moroni 10:3-5, der lærer os, at enhver af os kan modtage personlig åbenbaring om sandfærdigheden af Mormons Bog. Wauw!

I disse 10 kapitler, som han ikke engang havde planlagt at skrive, tilføjer Moroni vigtige og afgørende sandheder for de fremtidige læsere af Mormons Bog.

Vi kan alle lære af hans eksempel. Næste gang I står med lidt mere tid til rådighed, end I havde forventet, eller når I føler, at I har arbejdet hårdt og bestemt kan sige, at I er færdige, er det værd at bede og grunde over, om der måske er lidt mere, I stadig kan bidrage med.

Se bare, hvordan hele verden nyder godt af det, Moroni gjorde.

2 Husk stenkassen

Hvis I har besluttet jer for at dyrke jeres yndlingsfrugt i haven, vil I skulle øve jer i lidt tålmodighed. Selvom det måske er den rette tid på året, og der er ideelle vækstbetingelser, går der højst sandsynligt nogle få år, før I kan nyde den første frugt af jeres anstrengelser.

Men det kan lade sig gøre, ikke? Trods alt kommer alt godt til den, der venter. Men planter I nogle andre slags træer, som ikke når deres højdepunkt i mange årtier (som et oliventræ) kan I alligevel glædes over at vide, at det vil komme jeres børn eller børnebørn til gavn.

Men intet af det kan sammenlignes med den situation, Moroni stod i. Hans fars livsværk, som Moroni arvede efter ham, ville ikke skulle sætte frugt i nogen nær fremtid. Ikke i løbet af 10 år. Ikke i løbet

af 1000. Mormon skrev: »Dette er skrevet til resten af Jakobs hus ... og det skal blive skjult til Herren, så det må komme frem, når han anser tiden for at være inde« (Moro 5:12, fremhævelse tilføjet).

Moroni vidste ikke præcist, hvornår dette værk ville komme frem, men han havde sikkert en klar ide om, at det ville blive et godt stykke ude i fremtiden. Han så i et syn vor tid og profeterede om visse vilkår, der ville være fremherskende i verden (se Morm 8:35).

Vi ved med sikkerhed så meget: Moroni gjorde ikke dette til gavn for sin familie eller sine venner eller bare bekendte. Med nogle af de mest hjerteskrænkende ord, der nogensinde er nedfældet, sagde Moroni: »Jeg er alene. Min far er blevet slået ihjel i kamp og alle mine slægtninge, og jeg har

ingen venner, ej heller noget sted at gå hen; og hvor længe Herren vil tillade, at jeg skal leve, ved jeg ikke« (Moro 8:5).

Han havde mistet *hele* sin familie. *Alle* sine venner. *Hele* sin civilisation! Og da han havde færdiggjort sin optegnelse, lavede han en stenkasse, hvori han forsegledede den hellige optegnelse, som ikke skulle se dagens lys i mange hundrede år.

Retfærdig levevis udvirker positive ændringer i verden. Sommetider kræver det flere generation, før sådanne krusninger når sin fulde virkning. Men Moroni lærer os, at vi altid kan stole på Guds timing. Vi må bare gøre vores del.

3. Bevar et evigt perspektiv

Lad os være realistiske, der kommer modgang, livet er uretfærdigt, og sommetider gør alt bare ondt. Livet er særlig hårdt, når vi tænker, at vi endelig er kommet igennem en prøvelse, alene for at blive ramt af en sand meteorregn af udfordringer, der tæsker løs på os igen.

Uanset om vi kæmper med angst eller depression, mister en af vores kære eller en anden udfordring, kan det sommetider tage modet fra os at skulle holde fast i troen og håbet. I sådanne svære øjeblikke er det let at tænke: »Kan det overhovedet blive værre?«

For Moroni var det sikkert en sand udtalelse. Tingene kunne sikkert ikke være blevet meget værre for ham hen imod slutningen af hans liv. I de hårde tider, når det føles som om, der ikke er nogen grund til at bevæge sig fremad eller holde fast i håbet, kan vi se på hans eksempel med urokkelig tro midt i så meget ødelæggelse.

Nogle ville kalde Moronis liv for tragisk. Selvom han var trofast, mistede han *alle*, han elskede. Han var den sidste overlevende af en hel civilisation. Han skulle gøre sin fars optegnelse færdig, for Mormon var blevet slået ihjel, inden han fik mulighed for at gøre den færdig. Og Moroni blev jagtet af lamanitterne og flygtede for sit liv, mens han skrev sin del af skriften.

Kan I forestille jer, hvor skræmmende og håbløs den situation må have været?

Hvis nogle andre havde oplevet det, som Moroni gjorde, kunne de have været fristet til at hælde deres tro i vasken, fornægte Kristus og bebrejde vor himmelske Fader for deres forfærdelige situation. Men det gjorde Moroni ikke.

I stedet for holdt Moroni ud til selve enden (se Moro 1:3). Han bevarede et evigt perspektiv, der hjalp ham til at stå imod. Hvad end der skete, vidste han, hvad der var sandt, og han vidste, at så længe han havde tro på Frelseren og stolede på vor himmelske Fader, ville alle de velsignelser, han var blevet lovet, en dag blive ham til del, og han ville blive frelst ved Jesu Kristi kraft og velsignelserne ved hans sonoffer (se Moro 10).

Se, *det* er et stærkt vidnesbyrd.

Når det ser ud som om, at tingene ikke kan blive værre, kan vi finde trøst i at bevare et evigt perspektiv og fremelske en tro som Moronis. Hvis vi gør det, er vi blevet lovet, at vi kan »gøre alt, der er tjenligt for [Kristus]« (Moro 10:23). Vi kan vide, at vor himmelske Fader er med os. Vi kan stole på, at hans plan for lykke kan åbne en vej for os til at overvinde enhver tragedie, vi måtte møde i jordelivet. Og vi kan omgive os med det lys, den glæde og de velsignelser, der er i Jesu Kristi gengivne evangelium!

Med et evigt perspektiv har vi *altid* en årsag til at håbe. Og vi kan stole på, at vi en dag vil være i stand til at sige: »Kan det overhovedet blive bedre?« ■

Fuldkommen i Kristus

Ældste Gerrit W. Gong

De Tolv Apostles Kvorum

Andeligt lys og liv kommer, når regelmæssig religiøs efterlevelse drager os nærmere på vor himmelske Fader og vor Frelser, Jesus Kristus. Med daglig lydighed finder vi svar, tro og styrke til at møde hverdagens udfordringer og muligheder med evangelisk tålmodighed, perspektiv og glæde.

Når vi søger nye og helligere måder at elske Gud på og hjælpe os selv og andre forberede os til at møde ham, husker vi, at fuldkommenhed findes i Kristus, ikke i os selv eller i verdens perfektionisme.

Guds invitationer er fulde af kærlighed og muligheder, fordi Jesus Kristus er »vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). Han inviterer dem, der føler sig bebyrdet: »Kom til mig«, og de, der vil komme til ham, lover han: »Jeg vil give jer hvile« (Matt 11:28). »Kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham ... [elsk] Gud af al jeres kraft, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus« (Moro 10:32).

Med denne forsikring om, at »I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus«, findes der også trøst og fred og et løfte om, at vi kan fortsætte fremad med tro på og tillid til Kristus, selv når tingene ikke går, som vi håber på, forventer eller måske fortjener, og som vi er uden skyld i, selv efter vi har gjort vores bedste.

På forskellige tidspunkter og måder føler vi os alle utilstrækkelige, usikre og måske uværdige. Alligevel kan vi i vores trofaste bestræbelser på at elske Gud og yde omsorg over for vores næste føle Guds kærlighed og tiltrængt inspiration for dem og os.

Vor Frelser opmuntrer os med barmhjertighed og lover, at vi kan »trænge [os] frem med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle mennesker« (2 Ne 31:20). Kristi lære, vor Frelses forsoning og det at helhjertet følge hans pagtssti kan hjælpe os til at kende hans sandheder og gøre os frie (se Joh 8:32).

Jeg bærer vidnesbyrd om, at hans pagtssti fører til den største gave, som vor kærlige himmelske Fader lover os: »I skal få evigt liv« (2 Ne 31:20). ■

Fra en tale ved oktoberkonferencen 2018.

Mormon og Moroni

Mormon
**forkortede og
sammenfattede**
størstedelen af Mormons
Bog (se MormO 1:3-5).

Blev
**øverste
anfører over
de nefitiske
tropper**, da
han kun var 15 år
(se Morm 2:1).

Far til Moroni
(se Morm 8:13) og en
Kristi discipel (se 3 Ne
5:13).

Kæmpede sammen
med Mormon i den
nefitiske hær
(se Morm 6:11-12).

Færdiggjorde samlingen
af pladerne og
**gravede dem ned i
Cumorahøjen**
(se Morm 8:3-5, 14).

**Besøgte
Joseph Smith**
som opstandent
væsen (se JS-H 1:33).

Tre nye blade fra
Kirken næste år! Se
mere om de spændende
og største ændringer
på s. 6.

UNGE VOKSNE

**GØR DE SOCIALE
MEDIER TIL NOGET
POSITIVT**

42

UNGE

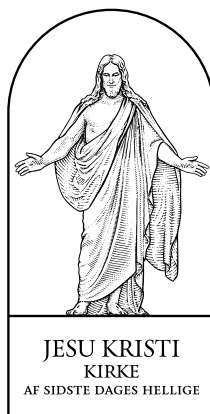
**LIVSLEKTIER
FRA MORONI**

60

FORÆLDRE

**SYV ENKLE FORSLAG
TIL JULEAKTIVITETER**

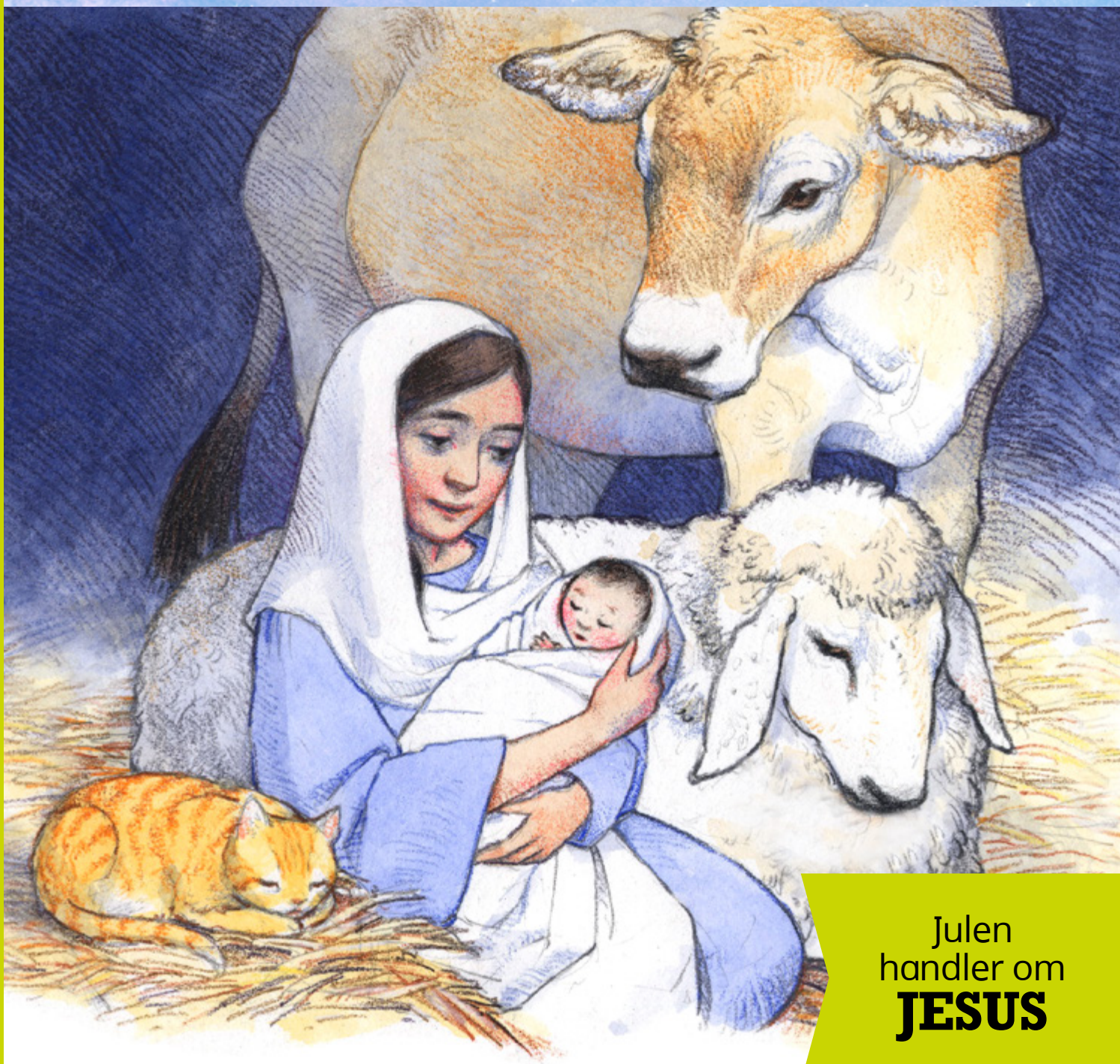
LL15

December 2020

Lille Liahona

Børnenes sektion af *Liahona*, som udgives af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Julen
handler om
JESUS

Præsident

Henry B. Eyring

Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

Kærlighedsgaver til Jesus

Vor himmelske Fader gav os sin søn, Jesus Kristus. Og Jesus gav sit liv for os, så vi kan leve sammen med dem igen. Det er den største af alle gaver. Jesus gav os den gave kvit og frit.

I har måske også lyst til at give Jesus noget. Hvilke gaver kan I give ham?

Og der er stadig noget mere, I kan give ham. Overalt omkring jer er der mennesker, han elsker, som I kan hjælpe.

Jeg beder til, at vi vil give kvit og frit, som Jesus gjorde. ●

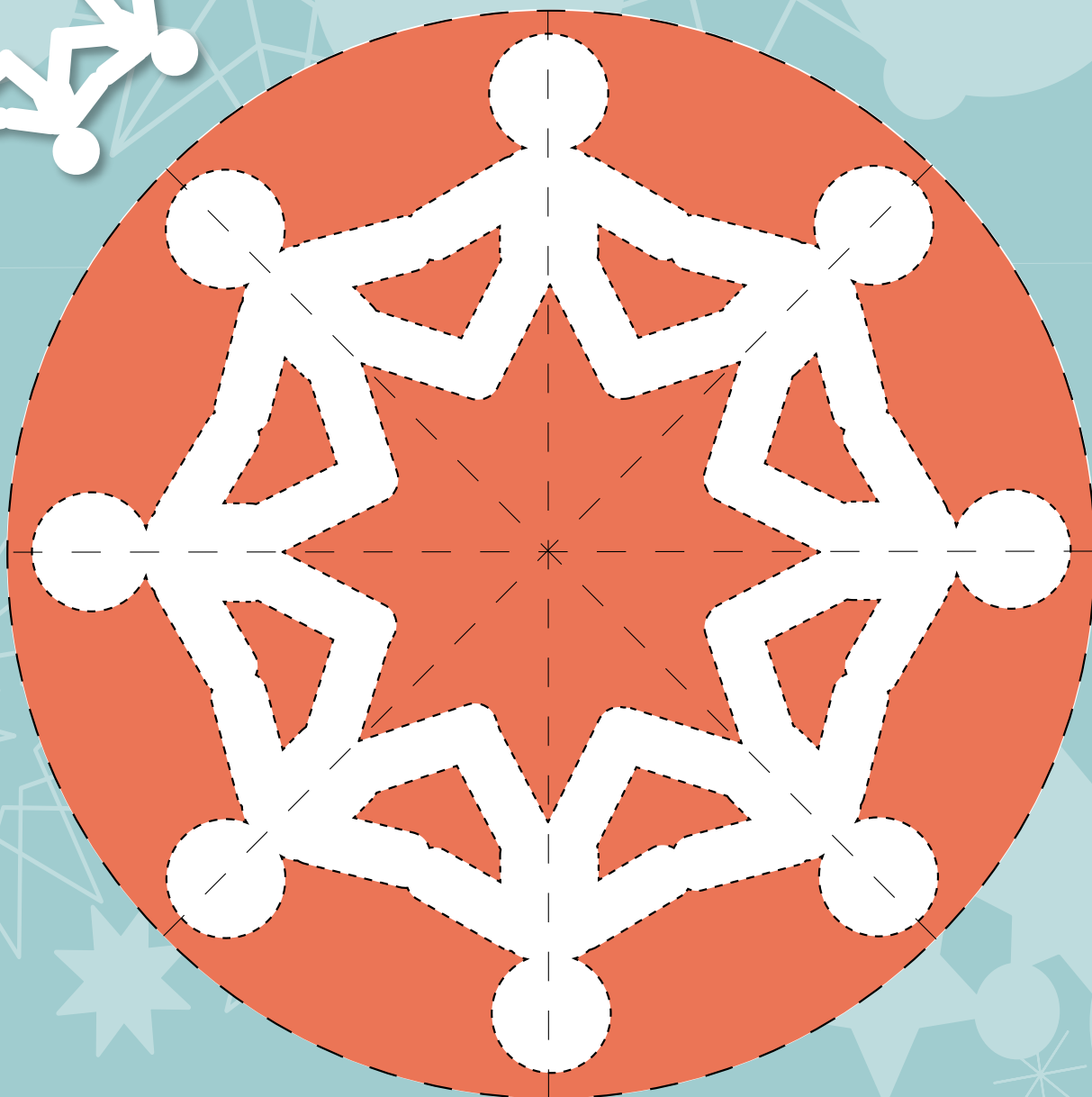
Tilpasset fra »Gifts of Love« (foredrag på Brigham Young University, dec. 1980).

Snefnug service

Vi kan give Jesus en gave ved at tjene andre. Lav et snefnug, der minder jer om, hvem I kan tjene.

1. Klip cirklen ud.
2. Fold cirklen midt over langs den ene linje. Fold den så på midten igen og igen.
3. Klip langs de stiplede linjer på skitsen af personen. Klip ikke siderne af fødder og hænder af.
4. Udfold papiret og skriv på hver skikkelse et navn på en, I kan gøre en tjeneste.

Det perfekte træ

Sydney Squires

Kirkens Tidsskrifter

(Baseret på en virkelig hændelse)

*»Jesus vil i herlighed, snart til jorden komme ned«
(Salmer og sange, nr. 118).*

»Mor, se denne her!« Joshua pegede på juletræet. Det var højt og smalt, med perfekte grønne nåle.

Mama stoppede op og så på prismærket. Hun rystede på hovedet. »Nej, det tror jeg ikke.«

Joshua sukkede og gik videre. Markedet var fyldt med boder med mad og juletræer. Der var fyldt med familier, der købte træer og ingredienser til at lave julegodter, som *bûche de Noël*. Mama havde taget Joshua med for at købe mad, men han kunne ikke tage øjnene fra juletræerne. Nogle af træerne var høje og tynde. Andre var korte og runde. Joshua så endda et lige på hans højde.

Mama sagde, at de ikke havde så mange penge i år. De fik nok ikke råd til at købe et træ. Det gjorde Joshua lidt ked af det. Hvor end han kom hen på markedet med mama, blev han ved med at kigge

efter det perfekte juletræ. Måske, bare måske, kunne de finde et træ at få med hjem.

Joshua holdt mama i hånden, mens de gik videre til den næste række af træer. Joshua gispede. Der var det – det perfekte træ.

Han løb hen og lagde en hånd på træet. Det var ikke særlig grønt. Det manglede nogle nåle. Det var ikke for højt. Det var faktisk bøjet, som en krumbøjet gammel mand, der hviler på sin stok.

»Mama, det er perfekt!« sagde Joshua. »Kan vi tage det med hjem? Kan vi ikke?«

Mama kiggede på prismærket. »Tja, det er ikke så dyrt. Og jeg tror, at vi kan få det ind i bilen.«

Joshua kunne dårligt vente! Han blev ved med at rykke i sine frakkeærmer, mens han ventede på, at mama betalte for træet. Så hjalp en flink mand dem med at få træet ind i bilen. Da de endelig nåede hjem, hjalp Joshuas stedbror, Matthieu, og papa med at løfte træet ud af bilen. De bar træet indenfor og satte det i hjørnet af deres stue.

»Først, skal vi ordne lysene,« sagde Matthieu.

Det var svært at sætte lys på, for træet var så bøjet. Matthieu satte lys i toppen. Joshua satte dem på forneden. Så hængte de pynt på. Til sidst hjalp papa Joshua med at sætte stjernen i toppen.

Papa satte stikket i kontakten og lagde en arm om mama. Joshua smilede ad træet. Lysene på træet fyldte hele rummet med varme og hygge. Han satte sig under træet

og så op i den skinnende, farverige pynt. Nu så træet ikke mere krumbøjet og trist ud. Det var smukt! Det var perfekt.

»Det er et perfekt Jesustræ,« sagde Joshua.

»Hvad mener du?« spurgte mor.

»Vores træ er ligesom Jesus,« sagde Joshua. »Jesus blev født i en lille og ussel stald. Vores træ var lille og trist på markedet. Men nu er træet smukt og imponerende, ligesom Jesus blev en smuk konge.«

»Vores perfekte Jesustræ,« sagde papa. »Det elsker jeg.«

Joshua smilede. Det ville blive en meget speciel jul. ●

Denne historie fandt sted i Frankrig. I kan se mere om det land på side LL6.

Hej fra Frankrig!

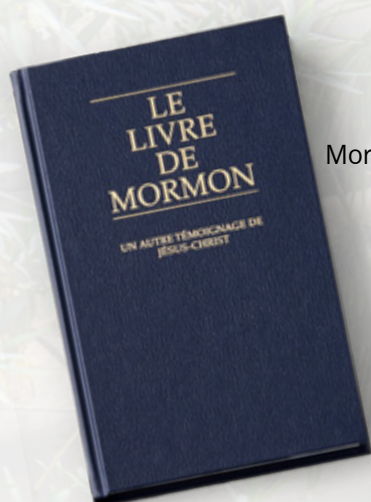

**Salut!
Vi hedder
Margo og
Paolo.**

**Vi rejser rundt i
verden for at lære
om Guds børn.
Besøg Frankrig
sammen med os!**

Der er næsten 40.000 medlemmer af Kirken i Frankrig!
Templet i Paris i Frankrig blev færdigt i maj 2017.

Det her er en
Mormons Bog på fransk.

Frankrig er berømt
for sine brød og oste.
Mange mennesker
køber friske baguettes
fra *boulangeries*
(bagerier) hver dag.

I Sydfrankrig forbereder folk julen med at lave »crèche« eller krybbespil. Denne scene er fuld af mennesker, der venter på, at Jesus Kristus bliver født. Juleaften lægger de en statue af Jesusbarnet i krybben.

Mød nogle af vores venner fra Frankrig!

Jeg elsker alt ved Primary – sangene, lærerne, aktiviteterne og de ting, jeg lærer om Jesus Kristus. Jeg kan særlig godt lide det, når vi ønsker børn tillykke med fødselsdagen! Jeg glæder mig til Primary hver uge.

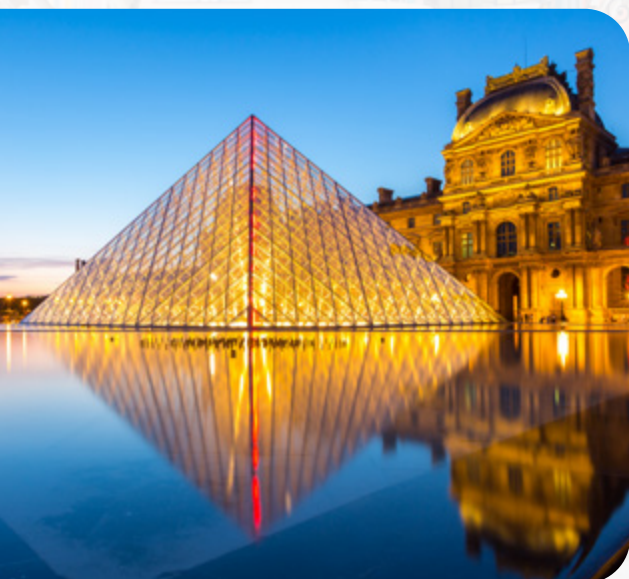
Julien B. er 10 år og fra Haute-Garonne i Frankrig.

Min yndlingshistorie i Mormons Bog er om Nefi, der tilgiver sine brødre. Takket være Nefis eksempel gør den del af skrifterne det lettere for mig at bede mine brødre om tilgivelse, når vi har skændtes, og også for mig at tilgive.

Evelyne N. er 6 år og fra Île-de-France i Frankrig.

Louvre i Paris er det største kunstmuseum i verden! Der er mere end 380.000 kunstværker.

Tak, fordi I udforskede Frankrig med os.

Franske børn elsker at lege en leg, der kaldes »escargot« [snegl]. Man hopper i en spiral for at nå til enden!

**Er I fra Frankrig? Så skriv til os!
Vi vil mægtigt gerne høre fra jer.**

En jule- overraskelse

Jane McBride

(Baseret på en virkelig
hændelse)

*»Hav en glædelige
familiejul! Pak dit
hjerter ind i kærlighed
i år« (Children's Song-
book, s. 51).*

Annas hjerte sank
i brystet, da hun
kom ind i stuen og så
juletræet. Varmtvandsbe-
holder var gået i stykker,
og der var vand over hele
gulvet. Far prøvede stadig
at få orden på det. De
få gaver under træet var
gennemblødte.

Anna og hendes små
brødre fandt nogle hånd-
klæder og prøvede at tørre
gaverne. Men det nyttede ikke
rigtigt noget. De var drivvåde.

Annas familie havde været
igennem en svær tid. Far havde
ikke et arbejde for tiden. Mor
skulle snart have en baby, og
hun var ret syg. Og nu ville de
ikke få nogen julegaver.

Da Anna gjorde sig klar til
at gå i seng den aften, kunne
hun høre mor og far tale i
køkkenet?

»Hvad skal vi gøre?« spurgte mor. Det lød som om hun græd. »Vi har ikke penge nok til at betale for terminen, og nu har vi ikke engang gaver til ungerne.« Anna fik en knugende følelse i maven.

»Vi finder vi ud af det,« sagde far.

Anna gik ind i køkkenet. Mor rakte armene ud og gav hende et stort knus. Med sine arme rundt om mors mave kunne Anna mærke babyen bevæge sig. Hun smilede. »Vi skal have en baby. Du siger altid, at en baby er et mirakel.«

Mor smilede igen. »Det er rigtigt. Vi har meget at være taknemmelige for.«

»Vi har hinanden,« sagde far. Han kyssede Anna på hovedet. »Det ordner sig.«

På vej tilbage på sit værelse kunne Anna høre hendes brødre græde. Hun satte ned på Davids seng.

»Alle er kede af det,« sagde David lige så stille.

»Og nu får vi ingen julegaver,« sagde Robbie snøftende.

»Det bliver okay,« sagde Anna igen. »Vent bare og se.«

Inden Anna gik i seng, knælede hun ned og spurgte vor himmelske Fader, hvad hun kunne gøre for sin familie. Hun havde ingen penge at købe gaver for, men hun havde alligevel en varm, bekræftende følelse i hjertet.

Næste morgen blev hun i sengen og tænkte lidt, inden hun skulle gøre sig klar til at gå i skole. Så fik hun en ide! Den eftermiddag skyndte hun sig hjem og passede sine pligter og lavede sine lektier. Så fandt hun noget papir og bånd, tuscher og nogle få klistermærker, hun havde fået til sin fødselsdag. Hun tog det hele med op på sit værelse og lukkede døren.

Anna grinede næsten ved tanken om, hvor overrasket hendes familie ville blive. Først foldede hun papiret og bandt det sammen med snor for at lave fire hæfter. Hun valgte et stjerneklistermærke til mors hæfte og en planet

til fars. Hun satte en hund på Davids og en raket på Robbies.

Så begyndte Anna at tegne. Til mor tegnede hun et billede af hende selv, hvor hun fejede gulvet. Hun tegnede et billede af sig selv, hvor hun lavede mad med far, et hvor hun spillede fodbold med David, og et hvor hun læste en bog for Robbie. Det tog hende flere dage at fylde hvert hæfte med billeder.

Endelig blev det juleaften, og Anna lagde forsigtigt sine hæfter under træet.

Næste morgen gav hun hver person i sin familie et hæfte. »Jeg kan godt lide de tegninger,« sagde David. »Jeg kan lide at spille fodbold.«

»Det er ikke bare tegninger,« sagde Anna med glød i øjnene. »Det er kuponer! Tegningerne viser alt det, jeg vil gøre for jer.«

»Det er den dejligste gave, du kunne give os,« sagde mor, da hun kiggede sit hæfte igennem. Anna var taknemmelig for, at vor himmelske Fader havde hjulpet hende med at komme i tanke om kuponerne. Der kom en ny baby, og med vor himmelske Faders hjælp skulle alt nok ordne sig. ●

Forfatteren bor i Colorado i USA.

En venskabsgave

Lucy Stevenson

Kirkens Tidsskrifter
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i England kort tid efter Anden Verdenskrig.

Hermann Mössner var nervøs, da han gik ind i kirken. Han og hans venner fra lejren, var stadig i deres uniformer, med bogstaverne »P.O.W.« Enhver vidste, at det stod for krigsfanger. Hvad ville medlemmerne af grenen tænke? Ville de se ham som deres fjende.

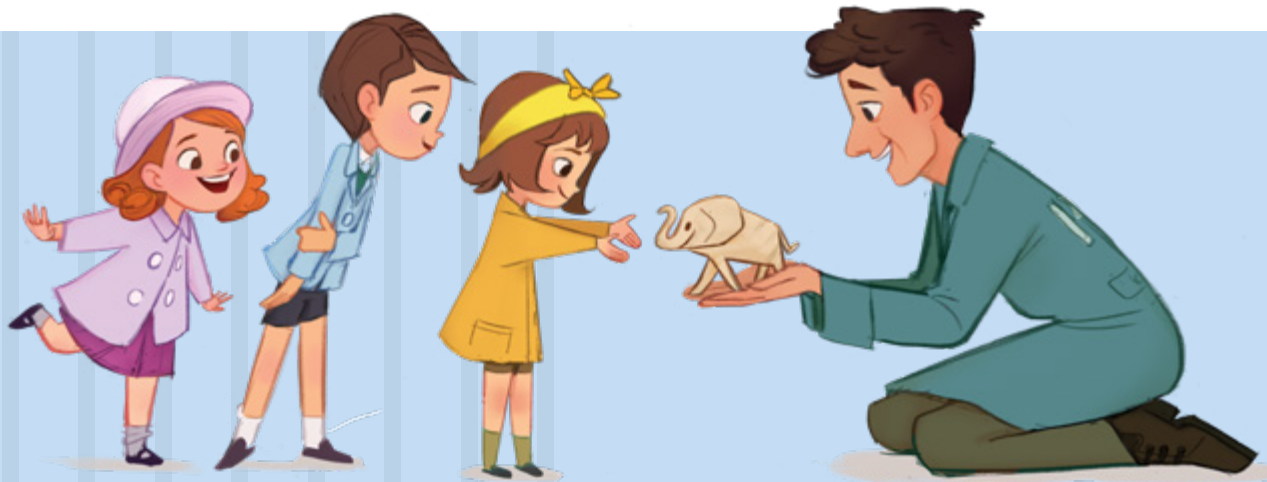
Kirkebygningen lå nær Leeds i England. Men Hermann var ikke fra England. Han var fra Tyskland. Efter han havde kæmpet i Anden Verdenskrig, var Hermann blevet taget til fange af britiske soldater og sendt i en

engelsk fangelejr. Det var første gang i lang tid, at han var i kirke.

Hermann tog en dyb indånding og satte sig ned på en af bænken. Han kunne se grenspræsidenten, George Camm, sidde oppe foran. Præsident Camm var Hermanns ven. Da Hermann så ham smile, fik han det bedre.

For flere måneder siden var præsident Camm kommet til lejren for at besøge Hermann, efter han havde hørt, at han var det eneste medlem af Kirken der. Først var Hermann lidt bange. Ville præsident Camm hade ham? Deres lande havde jo trods alt ligget i krig med hinanden.

Men da Hermann og præsident Camm mødtes, smilede de til hinanden og gav hånd. Så bad de sammen. De sang sange og talte om evangeliet. De tog endda nadveren sammen.

»Jeg elsker dig, min bror,« sagde Hermann, da præsident Camm skulle gå. Han så tårer i præsident Camms øjne, da han vinkede farvel.

Derefter kom præsident Camm og besøgte Hermann hver lørdag. I løbet af resten af ugen gjorde Hermann sit bedste for at efterleve evangeliet. Han bar sit vidnesbyrd for de andre fanger, når de arbejdede i markerne. Han besvarede deres spørgsmål, mens de snittede i træ efter en lang arbejdsdag. Sommetider bad han sammen med dem.

»Hej, Hermann,« sagde en af fangerne en aften. »Må jeg slutte mig til dig og mr. Camm på lørdag?«

Hermann så op fra den træblok, han skar i. Han smilede. »Selvfølgelig!«

»Må jeg også?« var der en anden fange, der spurgte.

Hermann og præsident Camm blev meget glade for at kunne undervise flere af fangerne. Snart ville nogle af dem døbes!

Og nu, hvor Hermann så sig om i kirkesalen på de familier, der ventede på, at mødet gik i gang, følte han fred. Til at begynde med var nogle medlemmer lidt usikre omkring Hermann. Men snart begyndte alle at stole på ham. De andre fanger, der ønskede at lære om evangeliet fik tilladelse til at forlade lejren og gå i kirke med Hermann om søndagen. Senere blev Hermann endda kaldet til at være grenens søndagsskolepræsident.

Tiden gik, og julen nærmede sig. Hermann ville gerne gøre noget for at takke medlemmerne for at være så venlige imod ham. Så fik han en idé. Det var

snart tid til grenens julefest. Hermann samlede nogle træstykker og begyndte at udskære. En for en forvandlede han træstykkerne til små biler, elefanter, flyvemaskiner, tog og heste.

Endelig oprandt dagen for julefesten. Alle spiste mad og sang julesange sammen. Hermann og hans venner fra lejren sang tyske julesange.

Så hev Hermann en stor sæk frem. Der var 40 stykker trælegetøj. Hermann gav et til hver af primarybørnene. Det blev en jul, de aldrig skulle glemme. ●

Mormons
Bog
**kunst-
show!**

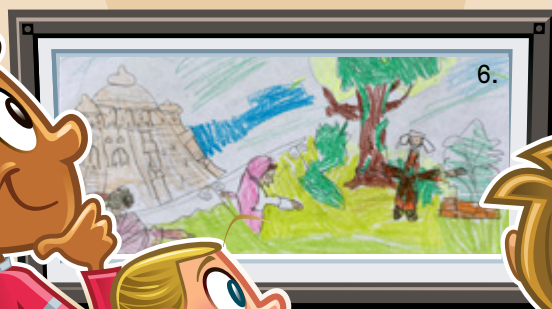
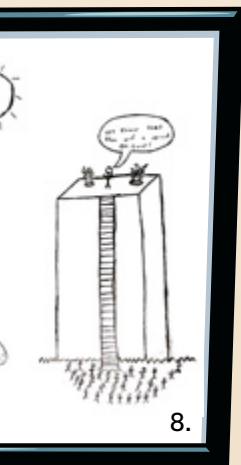

ILLUSTRATION AF BØRN OG RAMMER GARY LACOSTE

Tak for at I har delt jeres kunst, der er inspireret af Mormons Bog hele året!

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Felipe L., er 8 år og fra São Paulo i Brasilien
2. Chloe D., er 8 år og fra Queensland i Australien
3. Fernanda A., er 10 år og fra Chihuahua i Mexico
4. Slade A., er 9 år og fra Idaho i USA
5. Lizzie P., er 8 år og fra Pennsylvania i USA
6. Charlotte B., er 7 år og fra Tennessee i USA
7. Emma S., er 9 år og fra Anzoátegui i Venezuela
8. Jacob A., er 10 år og fra Alberta i Canada
9. Lauren S., er 9 år og fra Washington i USA
10. Anahí F., er 8 år og fra Canelones i Uruguay
11. Martin S., er 5 år og fra Jujuy i Argentina
12. Will B., er 8 år og fra Utah i USA
13. Johannes H., er 10 år og fra Florida i USA
14. Andie S., er 7 år og fra Nevada i USA
15. Inês S., er 9 år og fra Viseu i Portugal
16. Kayla S., er 9 år og fra Californien i USA

**Ældste
W. Mark
Bassett**

De Halvfjerds

Bed for Max

Da jeg var seks år, var der et ældre par i vores menighed, der gerne ville finde et godt hjem til deres hund, Max. De vidste, at vores familie ville elske Max. Så vi adopterede ham.

Nogle få uger senere kom nogle af vores venner hjem til os og skulle være der nogle dage. Vores hus var fuld af legende børn, der løb overalt.

Men Max var vant til et pænt, stille hjem. At være i et hus fuld af larmende børn gjorde ham meget nervøs. En dag, hvor vi legede og grinte, opdagede vi pludselig, at Max var væk.

Vi ledte alle vegne efter ham. Jeg var lige ved at græde, da min mor kørte os rundt i hele nabolaget. Vi tjekkede endda hos Max' første ejere. Men vi

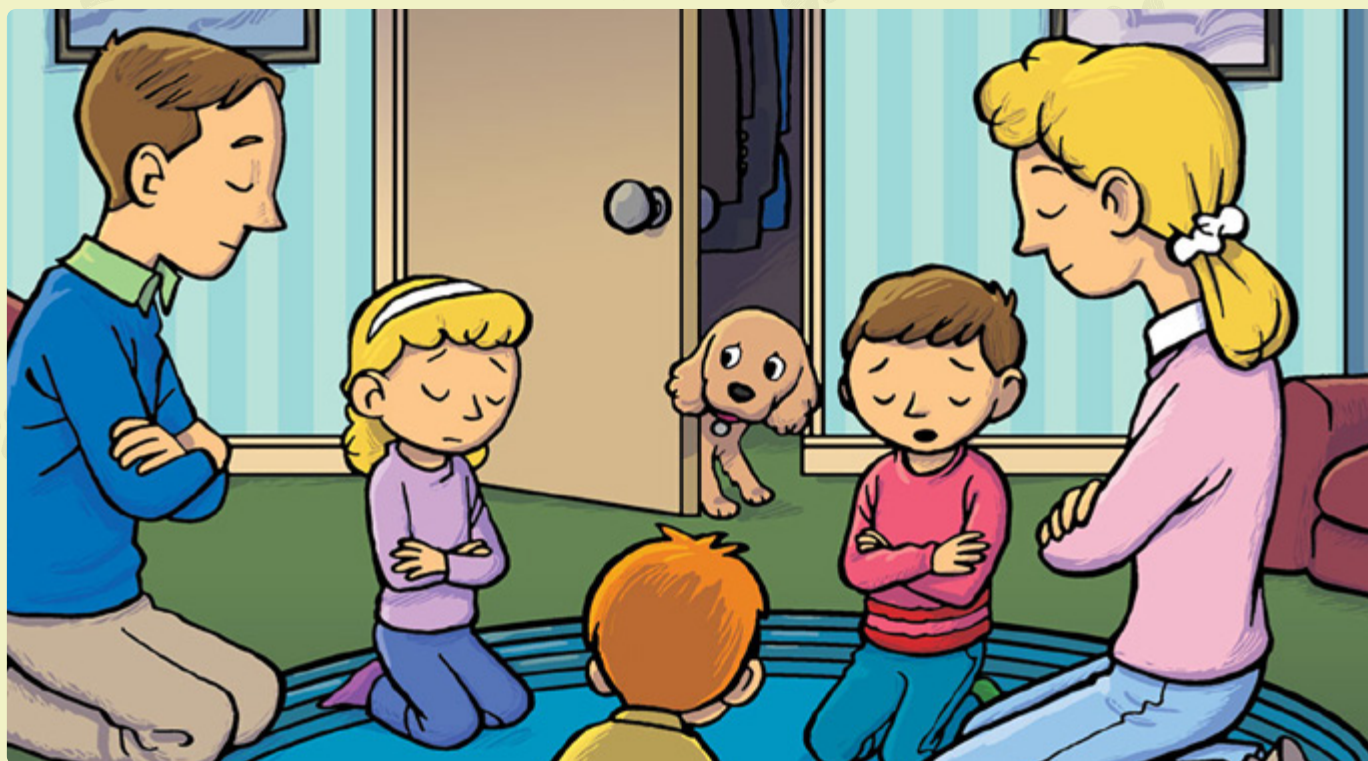
kunne ikke finde ham nogen steder.

Da vi kom hjem, var der en, der sagde: »Lad os bede for Max.« Vi knælede alle sammen ned i en cirkel og bad. Vi bad vor himmelske Fader om ideer til, hvor vi skulle kigge efter Max.

I samme øjeblik vi sagde »amen«, lød der en gøen fra skabet! Det var Max!

Vor himmelske Fader kender og elsker os hver især. Svar på vores bønner kommer ikke altid lige med det samme. Og vor himmelske Fader besvarer dem måske heller ikke helt, som vi ønsker det. Men det er sådan, vi vokser i tro og tålmodighed.

Har I problemer eller behov for at snakke, så vil vor himmelske Fader altid høre på jer! ●

Oplys verden

Jesus bragte lys og kærlighed til hele verden. Her er nogle aktiviteter, der kan hjælpe jer til at føle og dele hans lys. Farvelæg de nummererede områder, når I har lavet aktiviteten.

1

Læs Lukas 1:26-31 og syng »Marias vuggesang«
(Børnenes sangbog, s. 28).

2

Lav et julekort til nogle og syng
»Barn Jesus i krybben« (Salmer og sange, nr. 130).

3

Læs Lukas 2:4-7 og syng »Da Josef drog
til Betlehem« (Børnenes sangbog, s. 22).

4

Gør noget venligt for nogle og syng »Han
sendte sin søn« (Børnenes sangbog, s. 20).

5

Læs Lukas 2:8-18 og syng »Lyt nu medens
englekor« (Salmer og sange, nr. 132).

6

Læs Matthæus 2:1-11 og syng »Et barn
er født i Betlehem« (Salmer og sange,
nr. 135).

7

Tal om, hvad I føler om Jesu Kristi fødsel og syng
»Stille nat, hellige nat« (Salmer og sange, nr. 127).

Et nabo- krybbespil

Lorraine Starks

Baseret på en virkelig hændelse

»For et barn er født os, en søn er givet os« (2 Ne 19:6).

Rose stod på tæer, da hun kiggede ud ad vinduet. Deres venner kunne komme hvert øjeblik nu!

Hvert år ved juletid opførte Rose og hendes familie et krybbespil. De inviterede altid folk til at komme og være med. Denne gang havde de inviteret deres naboer og missionærerne. Rose var spændt, for deres naboer havde en baby, der skulle være Jesusbarnet.

Alt var næsten klart. Mor var ved at tage godter ud af ovnen. Roses små brødre havde samlet alt deres legetøj op. Ellen hentede kostumerne. Og Rose havde endda tapet en stor, gul stjerne på væggen.

»Rose,« kaldte mor fra køkkenet. »Kan du hjælpe Ellen med at gøre kostumerne klar?«

»Okay, mor!« Rose vendte sig om for at hjælpe sin søster, der havde favnen fuld af tæpper.

»Vi har tæpper, håndklæder og udklædningstøj fra skabet,« sagde Ellen. »Vi kan bruge denne kurv som krybbe.« Hun rakte Rose en stor kurv. Rose lagde et blødt tæppe i den til babyen.

»Perfekt,« sagde Rose.

Roses lillebror Jack trak et gråt tæppe over hovedet og skar en grimasse. »Kan jeg være æslet?«

Rose grinede. »Nej, dit fjollehoved! Du ville jo gerne være en af de vise mænd, ikke?«

»Åh ja,« sagde Jack. Han greb kronen og satte den på hovedet.

I det samme blev der banket på døren.

»De er her!« sagde Rose. »Jeg åbner!«

Snart var huset fuld af glade mennesker. Rose hjalp alle med at få deres kostumer på. Søstermissionærerne var hyrder. Hendes brødre og søster var de vise mænd. Den søde baby var Jesusbarnet og hans forældre var Maria og Josef.

Rose tog en blød, hvid hat på. Hun var et får.

Endelig var alle klædt på og klar. Ældste og søster Yancey, et missionærægtepar fra deres menighed, åbnede Det Nye Testamente og fandt juleevangeliet. De læste versene højt. Alle spillede deres roller.

Hen imod slutningen, sang alle »Stille nat, hellige nat.« Rose følte sig varm og glad indeni. Hun vidste, at det, hun følte, var Helligånden. Det føltes som om, at Jesus var tæt på.

Efter sangen afspillede mor videoen »Samuel og stjernen.« Ellen bad en bøn. Så fandt de godterne frem. Alle havde det sjovt.

»Hvad var din yndlingsdel?« spurgte søster Yancey.

»Jeg kunne godt lide sangen,« sagde Ellen. »Og at lege med Jesusbarnet.« Ellen lod babyen hoppe på sit skød. Hun havde leget med ham lige siden, de var færdige med at synge.

»Jeg kunne godt lide at komme med gaver til Jesus,« sagde Jack. Han havde stadig legetøjskronen på.

»Hvad med dig, Rose?«

Rose slog ud med armene. »Jeg kunne lide det hele,« sagde hun højt. »Men mest af alt, synes jeg det er dejligt at have alle her for at fejre Jesus. For det er det, julen handler om.« ●

Forfatteren bor i Texas i USA.

Hvem kan I invitere hjem for at fejre Jesu fødsel med jer i år?

Samuel og stjernen

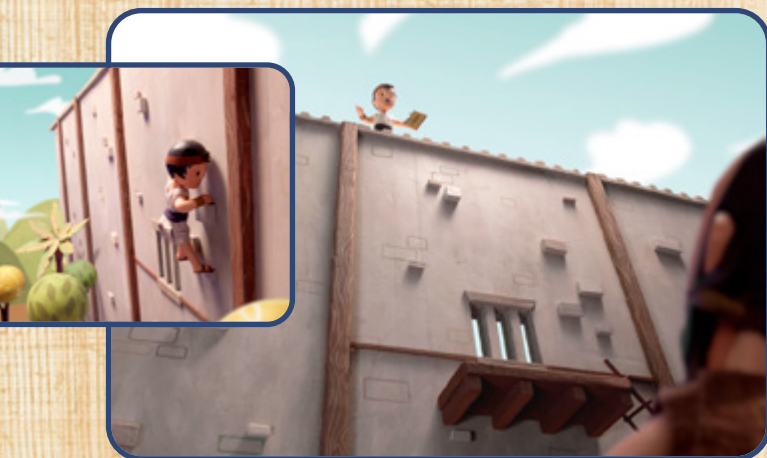
For mange år siden og langt væk over havet var der en gudsmand ved navn Samuel, der kom med en profeti.

Han fortalte folket mange ting om Frelserens fødsel. Han talte til dem om Jesus Kristus, og hvordan han ville komme til jorden.

Folk lyttede ikke. Deres hjerte var fyldt med tvivl. Så de førte Samuel til byporten og smed ham ud.

Men Samuel gav ikke op. Han måtte fortælle dem det. Han kravlede op på bymuren og kaldte på dem nedenfor.

»Om fem år kommer Herren, på en stjerneklar nat, for at frelse menneskeheden fra alle deres synder, og give verden sit lys.«

»Og selvom det er om fem år, og det er langt væk, vil solen gå ned, natten falde på, men der vil være lige så lyst som om dagen.«

Folket rasede og stampede med fødderne. De sagde, at der ikke ville komme nogen Kristus. De kastede med sten. De skød med pile. De ramte alle ved siden af.

De trofaste ventede spændt i håb om, at de ville se stjernen, lyset, løfterne og noget, der var mere værd end guld.

Der gik så fem år og i Betlehem blev Kristus født i en stald. De så lyset og de vidste, at han var kommet, deres Frelser, Herren over alle.

Og som det altid sker, når profeterne taler frimodigt, så opfyldte Herren sine løfter, som Samuel havde sagt. ●

I kan se denne video på bit.ly/3cz7F2j.
Eller læs beretningen i Helaman 13-15;
3 Nefi 1:13-15, 21.

Moroni reddede skrifterne for os

Profeten Mormon samlede en bog om Jesus. Han skrev den på guldplader. Inden Mormon døde, bad han sin søn Moroni om at passe på bogen.

Moroni gjorde, som hans far havde bedt om. Han sørgede for at passe på pladerne. Sommetider måtte han gemme sig for ugudelige mennesker. Han var ofte alene. Men han vidste, at bogen var meget vigtig.

Jesus besøgte Moroni! Han viste Moroni, hvordan bogen ville være til hjælp for mange mennesker som dig og mig. Moroni føjede sit vidnesbyrd til pladerne. Han skrev til os, som om vi var der sammen med ham.

Gud fortalte Moroni, at han skulle grave dem ned for at bevare dem. Mange år senere oversatte Joseph Smith dem. Nu er de trykt og udgivet som Mormons Bog.

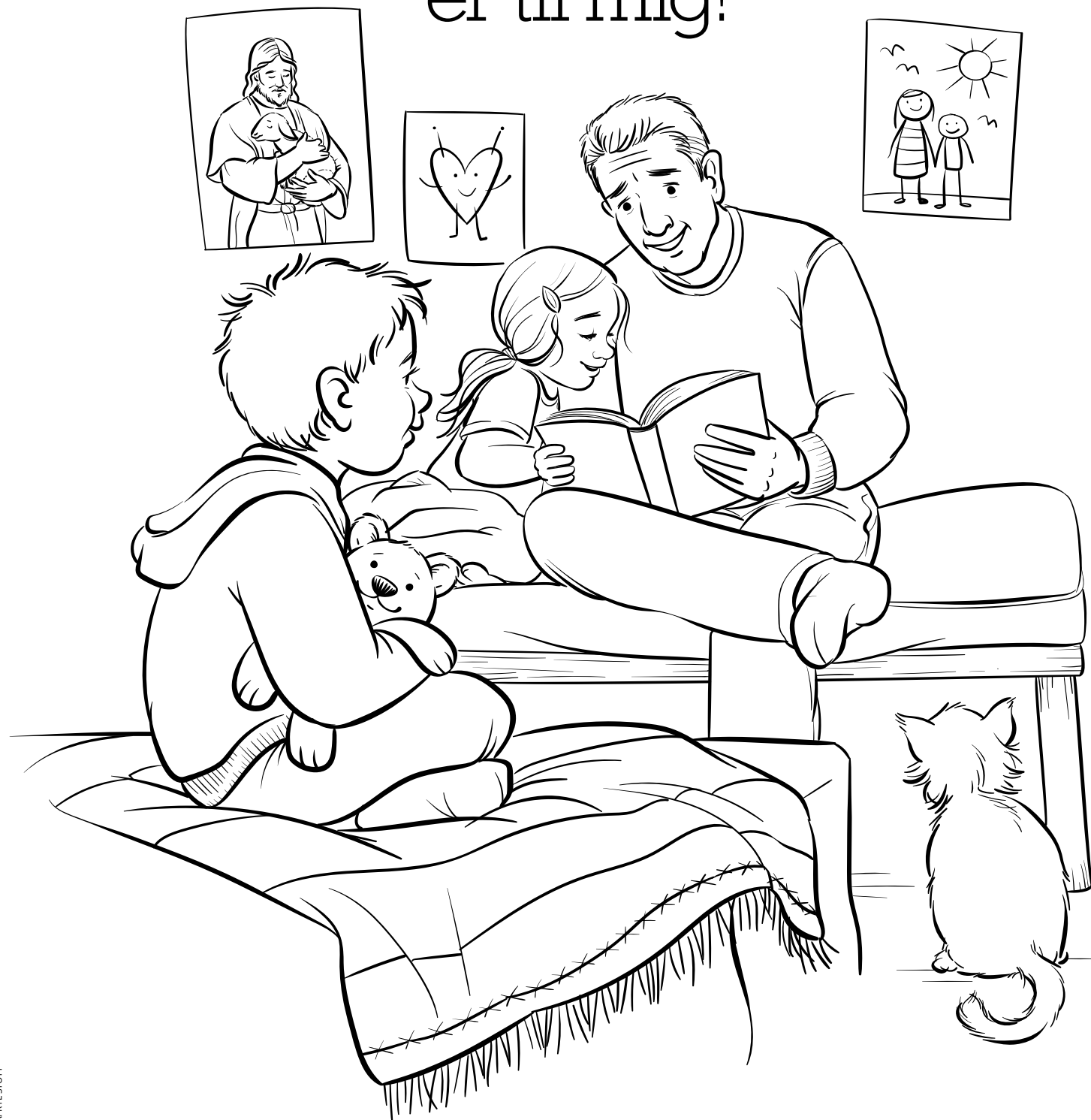

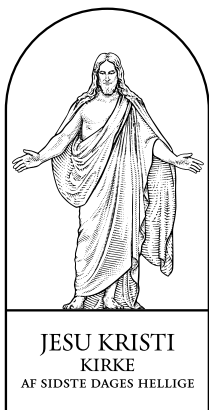
Mormons Bog blev skrevet til mig. Den kan hjælpe med ethvert problem. Den er en gave fra Gud. ●

Læs om dette i Mormon 8 og introduktionen til Mormons Bog.

Mormons Bog er til mig!

Hvad har I lært af Mormons Bog i år?

Kære forældre

Denne måneds blad handler om gaver. En af de gaver, vi har arbejdet på til jeres familie er et helt tidsskrift *Lille Liahona* på jeres sprog!

Her er lidt af det, I kan se frem til i *Lille Liahona* i 2021:

- En månedlig opfordring til børn overalt i verden om sammen at følge Jesus
- Historier om pionerer fra mange lande.
- Kirkehistorie-kort
- Endnu flere historier fra børn over hele verden!

Eftersom den nye udgave af *Liahona* ikke indeholder *Lille Liahona*, kan du abonnere på *Lille Liahona* på store.ChurchofJesusChrist.org eller på et af Kirkens lokale distributionscentre. Den tid, der måtte restere på dit *Liahona*-abonnement, vil automatisk blive overført til det nye *Liahona*.

Med kærlig hilsen

Lille Liahona

INDHOLD

- LL2** Fra Det Første Præsidentskab: Kærlighedsgaver til Jesus
- LL4** Det perfekte træ
- LL6** Hej fra Frankrig!
- LL8** En juleoverraskelse
- LL10** Eksempler på mod: En venskabsgave
- LL12** Mormons Bog kunstshow
- LL14** Ven til ven: Bed for Max
- LL15** Sjovt: Oplys verden
- LL16** Et nabo-krybbespil
- LL18** Samuel og stjernen
- LL20** Historier fra skriften: Moroni reddede skrifterne for os
- LL23** Malebogsside: Mormons Bog er til mig!

Find den skjulte Liahona i bladet!

PÅ FORSIDEN AF LILLE LIAHONA

Illustration: Kathleen Peterson

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

4

9